

3 ENSIMINÄ

3.1 Johdanto

¹Kun ensitriadissa oleva monadi siirtyy ihmiskuntaan, se varustetaan kausaaliverholla ja erotetaan kaikesta ryhmätajunnasta. Ihmismonadi hankkii siten itseidentiteetin, jonka se menettää vain näennäisesti uusissa inkarnaatioissa. Siten monadin on mahdollista tiedostaa olevansa oma minä. Tietenkin vasta sitten kun monadi on hankkinut sellaisen minätajunnan, että sen voidaan sanoa olevan ”minä”.

²Kun minä lisäksi on hankkinut kausaalisen tajunnan ja voi kausaalisesti tutkia monia inkarnaatioitaan ihmiskunnassa, hän tunnistaa itsensä samaksi yksilöksi kautta kaikkien näiden eri olemassaolojen. Korkeampien valtakuntien kollektiivitajunnassa minällä on aina luovuttamaton itseidentiteetti.

³Ihminen on siten ensimmäinen minä: ihmismonadi ensitriadissa kausaaliverhossa kausaalimaailmassa.

⁴Inhimillinen yksilö on ensimmäinen, kunnes hänestä on tullut kausaaliminä. Hän on ensimmäinen, koska hän ei voi olla tietoinen muutoin kuin ensitriadin muodostamisessa inkarnaatioverhoissaan. Kun nämä ovat hajonneet, hänen täytyy inkarnoitua tullakseen jälleen tietoiseksi.

⁵Ensimmäisen inkarnoitua kausaaliverho jakautuu kahteen osaan, suurempaan ja pienempään verhoon. Suurempi jää kausaalimaailmaan. Pienempi verho sisältää ensitriadin ja siksi sitä kutsutaan ”triadiverhoksi”. Se inkarnoituu, sulkee sisälleen ja lävistää neljä uudelleen muodostunutta inkarnaatioverhoa. Tämä triadiverho on olemassa vain inkarnaation ajan. Inkarnaation loputtua (mentaaliverhon hajoamisen myötä) molemmat kausaaliverhot sulautuvat yhteen, jolloin triadiverhon inkarnaatioon osallistunut kausaaliaine sekoittuu suuremman verhon ainelajiin. Seuraavan inkarnaation edellä muodostuu uusi triadiverho samalla tavalla suuremman kausaaliverhon aineesta.

⁶Inkarnaation aikana ihminen muodostuu siten seuraavista viidestä verhosta eli olennosta:

triadiverho	(47:3)
mentaaliverho	(47:4-7)
emotionaaliverho	(48:2-7)
eetteriverho	(49:2-4)
organismi	(49:5-7)

⁷Inkarnaation loputtua inkarnaatioverhot hajoavat vuoron perään: ensin organismi eetteriverhon kera, sitten emotionaaliverho ja mentaaliverho, minkä jälkeen triadiverho sulautuu kausaaliverhoon. Vailla hankittua kausaalitajuntaa minä nukkuu triadissaan kausaaliverhossa, kunnes se herätetään uudistuneeseen tajuntaan ja aktiivisuuteen uudessa inkarnaatiossa.

⁸Tämä on lyhyesti ihmisen inkarnaatiohistoria verhojen suhteen.

⁹Tajunnankehitys on prosessi, jossa yksilö samastaa minätajuntansa yhä korkeampien molekyyli- ja aineilajien tajuntaan ja vapautuu sitten alemmista molekyyli- ja aineilajeista, kun nämä ovat suorittaneet palveluksensa ja ovat sen jälkeen vain taakka.

¹⁰Kaikki inhimilliset (fyysiset, emotionaaliset ja mentaaliset) kyvyt täytyy hankkia fyysisessä inkarnaatiossa. Emotionaalisuus jalostuu ihailulla, antaumuksella ja myötätunnolla. Mentaalisuus kehittyy harkinnalla, yhä täsmällisemmällä käsityksellä käsitteiden sisällöstä, laajentamalla edelleen perspektiivejä olemassaolon suhteisiin, asettamalla todellisuuden tosiasiat oikeisiin yhteyksiinsä yhä laajaulotteisemmissa ajatusjärjestelmissä.

¹¹Jatkokehitys tapahtuu parhaiten, varmimmin ja tehokkaimmin tiedostamattomassa. Se tapahtuu automaattisesti, kun ihminen unohtaa itsensä syventyäkseen täysin elämän ja kehityksen palveluun. Lain mukaan jokaisen pyrkimyksen täytyy tuottaa tulosta.

¹²Tässä osastossa tehdään selkoa joistakin elämäntietämättömän ensimmäisen ongelmista. Normaaliyksilölle näkymättömissä verhoissa erityisesti esiintyviä ongelmia käsitellään seuraavissa osastoissa, jotka on tarkoitettu erityisesti näille verhoille.

ENSIMINÄN VERHOT

3.2 Yleistä

¹Neljä inkarnaatioverhoa – organismi, eetteriverho, emotionaaliverho, mentaaliverho – joilla monadi voi työskennellä, ovat neljä mekanismia. Siinä määrin kuin monadi on voinut aktivoida näiden verhojen molekyylejä ja molekylaaritajuntaa, toimivat nämä neljä verhoa yhtenä ainoana mekanismina triadissa olevalle monadille.

²Inkarnoituneessa triadiverhossa monadi käyttää inkarnaatioverhojaan huomiointi-, käsitys- ja ilmaisuvälineinä.

³Ihmisen aura muodostuu neljästä aineverhosta: eetterisestä, emotionaalisesta, mentaalista ja kausaalisesta triadiverhosta. Aura muodostaa ihmisen koko elämän syntymästä inkarnaation loppuun saakka. Aura on monadin mahdollisuus tajuntaan ja sen käsitysalue, kaikkien neljästä maailmasta tulevien vaikutteiden, subjektiivisten tai objektiivisten, vastaanottaja. Aura säteilee energiaa ja vaikuttaa muutamilla ihmisillä magneettisesti. Auran värit, erityisesti mentaali- ja emotionaaliverhon värit, osoittavat yksilön kehitystason.

⁴Inkarnaatiossa oleva ihminen on samanaikaisesti kolme eri olentoa, koska hänellä on tajuntaa fyysis-eetterisessä, emotionaalisessa ja mentaalissa verhossa. Verhot ovat saaneet nimityksen ”olento” johtuen siitä, että niillä on molekylaarinen kollektiivitajunta. Nimitys ”olento” ei tästä huolimatta ole täysin tyydyttävä, koska verhojen tehtävä evoluutiossa ei ole olla omia olentoja tai ilmaista omia taipumuksia, vaan olla minän tajunnanilmauksien välineitä. Termi on kuitenkin valittu korostamaan yksilön verhojen tajunnan aspektia, eikä niin kuin termin ”keho” tapauksessa korostamaan yksipuolisesti aineaspektia.

⁵Verhot eivät ole koskaan levossa, sillä niiden läpi virtaa joka sekunti vastaavien maailmojen lukemattomat värähtelyt, joita aiheuttavat energiaa ja tajuntaa sisältävät molekyylit. Tämä ulkoapäin tuleva vaikutus tuo verhoihin ”telepaattisesti” kaikenlaisia illuusioita ja fiktioita, joita yksilö (mikäli minä käsittää ne) pitää omina tunteinaan ja ajatuksinaan.

3.3 Verhot omina olentoinaan

¹Verhoja kutsutaan ”olennoiksi”, koska verhojen aineella on aktuaalistunut passiivinen tajunta. Tämä merkitsee, että verhot eivät kykene oma-aloitteisiin tajunnanilmaisuihin, mutta niillä on kyky käsittää, rekisteröidä ja säilyttää värähtelyjä, jotka ovat tajunnanilmaisujen kantajia.

²Verhot aktivoituvat helposti mitä heikoimmasta värähtelystä. Verhot ovat täydellisiä robotteja, jotka automaattisesti toistavat kaikenlaisia värähtelyjä (tajunnanilmaisuja), joita ne vastaanottavat molekylaarialueillaan. Sen tähden verhojen eri molekyylilajien prosenttimäärällä on suuri merkityksensä. Esimerkiksi ihmisen kahdella alimmalla kehitysasteella emotionaaliverho koostuu valtaosaltaan kolmesta tai neljästä alimmasta molekyylilajista (48:4-7). Mitä alempi kehitystaso asteella, sitä suurempi on alempien molekyylilajien prosenttimäärä, ja niinpä monadi vastaanottaa värähtelyjä pääasiallisesti vastaavista emotionaalimaailman alemmista piireistä.

³Verhoja ohjaavat osaksi minätajunnasta (valvetajunnasta) tulevat, osaksi ensitriadin alitajunnasta tulevat, osaksi ulkoapäin verhojen omista maailmoista tulevat värähtelyt.

⁴Lisäksi verhoilla on omat taipumuksensa: vaistomainen pyrkimys saada yhä voimakkaampia värähtelyjä. Osaksi tämä taipumus on ”synnynnäinen”, koska verhoja ohjaavat triadin alitajunnasta tulevat impulssit, niistä taipumuksista, jotka monadi on hankkinut edellisissä inkarnaatioissa. Tavoillaan, samankaltaisilla tunteillaan ja ajatuksillaan, harrastuksillaan jne. monadi kerää verhoihinsa näistä taipumuksista ”tartunnan saaneita” molekyyleja, nk. skandhoja, jotka seuraavat triadin mukana verhojen hajoamisen yhteydessä ja uuteen inkarnaatioon. On selvää, että nämä skandhat voivat vaikuttaa joko ehkäisten tai hyödyttään. Usein ne ovat kasvualusta uusille, samankaltaisille skandhoille myöhemmässä inkarnaatiossa.

Myös tavoista voi tällä tavoin tulla periytyneitä ja synnynnäisiä ja ne voivat pitää puoliaan, vaikka verhot uudessa inkarnaatiossa kuuluvat aivan toisiin departementteihin.

⁵Mainittu selittää, miksi minällä on vaikeuksia vapautua vanhoista tavoistaan, vanhoista tajunnallisista kytkeytymistään. Niillä on taipumus tulla takaisin eri yhteyksissä. Tällä on edistävä vaikutus, jos yksilö on vastaanottanut pelkästään ”hyviä” vaikutteita. Mutta ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella vaikutteet ovat käytännöllisesti katsoen taakka, sitä huomattavammin mitä enemmän yksilö pyrkii jalostumiseen.

3.4 Ensiminän maailmat

¹Ensitriadin maailmat ovat syntyneet, jotta monadi voisi oppia erottamaan toisistaan aineaspektin ja tajunnan aspektin, tulemaan tietoiseksi itsestään eikä enää samastuisi verhoihinsa (aineaspektiin): ”minä en ole verhoni”.

²Ensiminän inkarnaatioverhot mahdollistavat kolme olomuotoa; elämän toinen toisensa jälkeen fyysisessä, emotionaalisessa ja mentaalisisä maailmassa. Näistä olomuodoista fyysinen elämä on verrattomasti tärkein, koska vain fyysisessä maailmassa ihminen voi hankkia tietoa, ominaisuuksia ja kykyjä. Elämä emotionaalimaailmassa ja mentaalimaailmassa on vain lepokausia inkarnaatioiden välillä. Ihmisellä ei ole edellytyksiä tutkia näitä maailmoja objektiivisesti. Tämä on mahdollista vain toisminälle.

³Aktivoimalla niin emotionaalisen kuin mentaalisen tajunnan ihminen lisää kykyään käyttää näitä tajuntoja paremmin uusissa inkarnaatioissa. Tämän hän tekee tehokkaammin fyysisessä maailmassa kuin korkeammassa maailmoissa. Hän aktivoi emotionaalisuuden harjoittamalla vetovoimaa – ihailua, antaumusta ja myötätuntoa – ja mentaalisuuden muokkaamalla fyysisessä maailmassa saamansa tiedon.

⁴Jos hän ottaa mielikuvitustensa näennäiset toteutumiset (näennäiset, koska aine muovautuu tajunnanilmaisujen mukaan) objektiivisina, hän on tietämätön näiden aineiden luonteesta ja hänen täytyy uskoa näkemäänsä. Tämä kuuluu emotionaalimaailman illusiivisuuteen ja mentaalimaailman fiktiivisyyteen. Tiedolla todellisuudesta hän ei enää ole näihin kuuluvien illusioiden ja fiktioiden uhri, vaan voi tarkoituksenmukaisesti auttaa harhautuneita ”mukautumaan” uuteen olomuotoonsa, vapauttaa heidät ”tuonpuoleista” koskevista harhakuvitelmista, jonka vaivaamia useimmat fyysisessä elämässä ovat.

3.5 Minän riippuvuus verhoista

¹Inkarnaatioverhot eivät ole minä. Monadi–minä inkarnoituu kerta toisensa jälkeen, kunnes se voi olla täysivaltainen verhoissaan. Nämä verhot ovat monadin omaa, kaikkien inkarnaatioiden aikana suorittamaa työtä, aina siitä lähtien kun monadi sai kausaaliverhon ja siirtyi siten eläinkunnasta ihmiskuntaan. Monadi on kauan näiden verhojen energioiden orja, energioiden, joita verhot sisällyttävät maailmojensa värähtelyistä noudattaen sukulaisuutta maailmojen molekyyllilajien ja vastaavien verhoissa olevien molekyyllilajien välillä. Tässä verhojen riippuvuudessa maailmojen kollektiivisesta tajunnasta ja energiasta osoittautuu ihmiskunnan kollektiivinen vastuu kaikista ihmiskunnan yksilöistä.

²Inkarnaatioidemme aikana olemme kaikki osallistuneet kollektiivisen aineen ja sen kollektiivisen tajunnan ”myrkyttämiseen” tietämättömyytemme nurinkurisella asennoitumisella elämänlakeihin. Sen sijaan että yrittäisimme toteuttaa elämän tarkoituksen – tajunnankehityksen – olemme pitäneet parempana samastua aineaspektiin ja elää itsekeskeistä, yhteisyydestä eristynyttä elämää. Tällä hajottamistaipumuksella olemme kyllästäneet molekyyliemme tajunnan väistämättömällä vastavaikutuksella kaikkiin, koska verhojemme aineet verhojen hajoamisen yhteydessä sekoittuvat maailmojensa aineisiin ja sisältyvät kaikkien uusiin inkarnaatioverhoihin. Juuri hajottamistaipumus ehkäisee elämän tarkoitusta, mikä on kaikkien osallisuus ykseyteen.

3.6 Verhojen energiat

¹Verhot liittyvät yhteen kahden ”langan” eli energiayhteyden välityksellä. Toinen kulkee eetteriverhon sydänkeskuksen läpi; toinen kulkee päälaenkeskuksen läpi ollen yhteydessä eetterisiin aivoihin. Oikeassa unessa emotionaaliverho vetäytyy organismista ja eetteriverhosta (jääden organismin lähettyville), jolloin aivoyhteys lakkaa. Kuolema seuraa, kun myös yhteys sydänkeskukseen katkeaa. Ihminen voi elää yksinomaan sydänyhteydellä, ollen siten automaattinen robotti vailla järkeä. Automatisoituneet tavat ja aivojen mentaaliatomit saavat aikaan, että ihminen voi liikkua myös tässä tilassa tavalliseen tapaan, joten hänellä tuntuu olevan ”hivenen järkeä” jäljellä.

²Viisi verhoja elossa pitävää elämänenergiaa tulee kolmastriadista toistriadin ja kausaaliverhon välityksellä ensitriadin inkarnaatioverhoihin, joista ne virtaavat ulos sydänkeskusten kautta. Nämä viisi ovat: kaksi fyysistä energiaa, yksi emotionaalinen, mentaalinen ja kausaalinen energia. Ne ovat oikeastaan departementtienergioita, mikä osoittautuu verhojen departementeissa. Nuo kaksi fyysistä energiaa tulevat sydän- ja peruskeskuksen kautta ja jakautuvat pernaikeskuksen kautta.

³Lisäksi lukemattomat kaikilta suunnilta tulevat värähtelyt virtaavat verhojen halki niin suurin määrin, että sanonta ” kaikki on värähtelyä” käy ymmärrettäväksi.

3.7 Verhojen keskukset

¹Teoksessa TT 7.22.5 on kuvio, joka esittää seitsemän tärkeintä verhokeskusta (kolme diafragman alapuolella ja neljä yläpuolella) ja niiden suhteet seitsemään departementtiin. Annetut yhdistelmät eivät suinkaan koske kaikkia. Käytännöllisesti katsoen kaikki departementtienergiat vaikuttavat kaikkiin keskuksiin, mutta sen lisäksi nämä pääsevät erityisesti oikeuksiinsa tietyissä keskuksissa riippuen yksilön kehitystasesta.

²Ihmisen aggregaattiverhojen seitsemän tärkeintä keskusta myötävaikuttavat yksilön tajunnankehitykseen. Sakraalikeskuksen energiat johdetaan opettajan johdolla kaulakeskukseen, napakeskuksen energiat sydänkeskukseen, peruskeskuksen energiat päälaenkeskukseen (ja otsakeskukseen). Mitä aktiivimmat keskukset diafragman yläpuolella, sitä korkeampi kehitystaso.

³Napakeskus on ihmiskunnan nykyisellä kehitystasella ihmisen aktiivisin keskus.

⁴Kaikki emotionaaliset energiat kulkevat napakeskuksen kautta. Selvännäkijät käsittävät ilmiönsä tämän keskuksen kautta. Tämä koskee myös korkeimmin kehittyneitä eläinlajeja (apinaa, norsua, koiraa, hevosta ja kissaa).

⁵Ihminen voi aktivoida sydänkeskuksensa pyrkimällä ykseyteen, näkemällä kaikissa olevan hyvän, palvelemalla ihmiskuntaa ja elämää.

⁶Kaikki sairaudet johtuvat eetteriverhon seitsemän pääkeskuksen tilasta ja näiden kykenemättömyydestä käyttäen oikein hyödykseen seitsemää verhon läpi virtaavaa departementtienergiaa. Tähän kykenemättömyyteen voi olla monta eri kollektiivista ja yksilöllistä syytä. Yksilöllisessä tapauksessa se johtuu yleensä korjuun lain tekijöistä (karmasta).

⁷Tietämättömiä varoitetaan kiinnittämästä huomiota eri keskuksiin (ikäen kuin ajatellen sairaita alueita). Ainoa järkevä asenne on antaa keskusten toimia automaattisesti ja pyrkiä sen sijaan hankkimaan hyviä ominaisuuksia, etsiä yhteyttä Augoeideeseen ja elää palvelevaa elämää ”oman minänsä” unohtaen, sekä lisäksi käyttää hyödykseen auringonvaloa, noudattaa sopivaa ruokavaliota, välttää liikarastitusta ja kaikenlaista levottomuutta.

3.8 Verhojen departementit

¹Eri ainelajeissa parhaiten oikeuksiinsa pääsevät departementtienergiat ovat:

- 1, 4, 5   mentaalimaailmassa
- 2, 6   emotionaalimaailmassa
- 3, 7   fyysisessä maailmassa

²Kolmannen departementin energiat vaikuttavat vahvimmin molekyylilajeissa 49:5-7 ja seitsemännen departementin molekyylilajeissa 49:2-4. Vuodesta 1950 lähtien ovat seitsemännen departementin energiat kaikista hallitsevimmat. Tämä merkitsee, että eetterimaailman ainelajit (49:3,4) erityisesti aktivoituvat, mikä mahdollistaa eetterisen objektiivisen tajunnan hankinnan ja tähän kuuluvien energioiden hallinnan. Tämä tulee aiheuttamaan täydellisen vallankumouksen tieteellisessä katsantotavassa ja tekniikassa. Ydinfyysikot ovat jo alkaneet tunkeutua molekyylilajin 49:4 alueille. Eetteriverhon löytyminen seuraa pian.

³Verhot kuuluvat aina departementtiin. Ihmisen viisi verhoa voivat kuulua viiteen eri departementtiin, vaikka tämä ei ole kovin tavallista, yleensä harvemmin useampaan kuin kolmeen seitsemästä mahdollisesta. Tavallisesti kausaaliverho ja triadiverho kuuluvat eri departementteihin. Myös ensiminälle on mahdollista hyödyntää näiden departementtien energiat; minkä useimmat laiminlyövät, tietämättöminä departementeistaan. Yksilön horoskooppi voi antaa tiettyjä viitteitä, vaikkakin jokainen departementti saa energiansa kolmesta eläinradan kahdestatoista tähdistöstä.

⁴Fyysiset verhot reagoivat ensisijaisesti kausaaliverhon departementtienergioihin, kun taas triadiverho vaikuttaa emotionaaliverhoon. Jos esim. kausaaliverhon departementti on ensimmäinen ja triadiverhon kuudes, syntyy näiden energioiden välille helposti ristiriitoja, joiden seurauksena minä saa psykologisia ongelmia.

⁵Ensiminät voidaan jakaa ekstravertteihin ja introverteihin. Ekstraverteilla on departementti 1, 3, 5 tai 7 kausaaliverhossaan; introverteilla 2, 4 tai 6. Lukuun ottamatta niitä, jotka kuuluvat ensimmäiseen departementtiin, ovat ilmettyjä dynaamikkoja ja kehittävät näin ollen liikeaspektia, ovat ekstravertit enemmän kiinnostuneita olemassaolon aineaspektista. Introverttien mielenkiinto suuntautuu tajunnanaspektiin (filosofiaan, psykologiaan, kirjallisuuteen, musiikkiin jne.).

⁶Samantapaisia ilmiöitä tavataan niillä, joilla on useita parittomia tai useita parillisia departementteja inkarnaatioverhoissaan.

⁷Seuraava on erään opettajan kommentti erään oppilaan verhojen departementeista, mikä palvelkoon esimerkkinä verhojen departementtien merkityksestä. (On huomioitava, että yksilöllinen vaikutus riippuu omalaadusta ja kehitystasosta.)

⁸Kausaaliverhollanne on ensimmäinen departementti ja triadiverhollanne on viides departementti. Se merkitsee sinänsä ongelmaa, sillä se antaa yliotteen verhoissa ekstravertisti vaikuttaville energioille (linjalla 1–3–5–7) aiheuttaen kriittisen asennoitumisen; ensimmäinen departementti antaa taipumuksen eristäytymiseen.

⁹Mentaaliverhonne neljäs departementti antaa teille rakkautta sopusointuun ja kauneuteen, mutta myös sen sisäisen ristiriidan, joka antaa pakottavan pyrkimyksen puutteiden voittamiseen ”korkeammanlaatuisen” sopusoinnun saavuttamiseksi. Ensimmäinen departementtinne on helpottanut tätä sopusoinnuttamista.

¹⁰Emotionaaliverhonne toinen departementti on merkinnyt eniten henkilökohtaiselle kehityksellenne tasapainottaen ensimmäisen ja viidennen departementin energioita.

¹¹Fyysinen verhonne kuuluu aktiivisen älykkyyden kolmanteen departementtiin, joka on antanut teille mahdollisuuden elää tarkoituksenmukaista elämää fyysisessä maailmassa ja mahdollisuuden käsitellä rahaa oikein.

¹²Vaikein ongelmanne on ollut vastakohta emotionaaliverhonne toisen ja fyysisen verhonne kolmannen departementin mentaalienergioiden välillä, ristiriita valinnassa eri toimintatapojen välillä.

3.9 Magnetismi

¹On fyysistä, emotionaalista, mentaalista jne. magnetismia, ilmiö, jota tuskin on huomioitu. Kokemukseen perustuva lause ”samanlaiset vetävät toisiaan puoleensa” on kuitenkin jotain, jonka kaikki voivat todentaa. Jos viihtyy huonosti jossain ympäristössä niin fyysisesti kuin

emotionaalisesti ja mentaalisesti, voi syy siihen olla magneettinen poistovoima.

²Molemmipuolinen magneettinen vetovoima syntyy, jos kahdella yksilöllä on samat departementit verhoissaan; alemmilla asteilla eetteri- ja emotionaaliverhossa, korkeammilla kausaali- ja triadiverhossa.

³Miespuolisten ja naispuolisten verhojen vastakkaiset magneettiset lataukset täydentävät toisiaan tavalla, joka monessa suhteessa ei ole vielä meidän tiedettävissä. Tietenkin tämän teho on suurempi, jos molemmilla osapuolilla on samat harrastukset elämässä; ja siitä tulee suurin, jos he lisäksi ovat saavuttaneet saman kehitystason. Nämä ovat kaksi tärkeintä tekijää niiden lähestulkoon lukemattomien muiden joukossa, jotka tiivistyvät vanhassa sananparressa ”samanlaiset lapset leikkivät parhaiten”. Näin on, koska lukemattomat mahdollisuudet kitkaan on silloin poistettu.

⁴Ihmiset väärinkäsittävät usein magneettisen vetovoiman. Fyysinen ja emotionaalinen vetovoima viettelevät usein miehen ja naisen uskomaan, että he sopivat toisilleen, vaikka he eivät lainkaan sovi yhteen tai mentaalisesti ymmärrä toisiaan. Tästä johtuvat monet epäonnistuneet avioliitot. Onnistuneet avioliitot johtuvat siitä, että samalla korkeammalla kehitystasolla olevilla sitoutuvilla osapuolilla on sama departementti kausaaliverhossaan. Harvinaisessa tapauksessa molemmilla on sama departementti kausaaliverhossa (esim. toinen) ja triadiverhossa (esim. viides), jolloin avioliitosta tulee täydellinen. Departementit voivat olla mitä tahansa; kunhan ne vain ovat samoja, syntyy välitön, molemmipuolinen ymmärtämys.

⁵Monet avioliitot ovat ”korjuuavioliittoja” ja ero on suositeltava vain jos hyvitetäväksi tarkoitettu velka on tullut ”kuitattua”. Muutoin seurauksena on vielä yksi onneton avioliitto uudessa inkarnaatiossa. Schiller sanoo oikeutetusti: ”Drum prüfe wer sich ewig bindet, ob sich das Herz zum Herzen findet; der Wahn ist kurz, die Reu ist lang.” Mutta kuinka moni ajattelee sellaista, kun nk. rakastuminen on sokeuttanut järjen? Tavallinen rakastuminen on mitä sokeuttavimman illuusion ilmaus, eräs esimerkki emotionaalisuuden vallasta mentaalisuuteen. Monta kertaa ei ole kysymys edes emotionaalisuudesta, vaan fyysinen vetovoima on uhkapeliin täysin riittävä.

⁶Emotionaalimaailmassa yksilöä vetää puoleensa ne, joiden emotionaalinen asennoituminen on sama melkein minkä tahansa asian suhteen, minkä kukin katsoo olennaiseksi. Koska kukaan ei voi siellä peitellä tunteitaan (mutta kylläkin ajatuksensa ja koska useimmilla ei ole muita ajatuksia kuin ajatuksiin punoutuneita tunteita), ei tavanomainen teeskentely ole enää mahdollista. ”Teeskentely” on kova sana, niin kuin useimmat totuudenmukaiset sanat. Mutta sellaisen selventävä paljastuminen, mitä ihmiset eivät tahdo nähdä itsessään ja minkä he vilpittömässä mielessä kieltävät, auttaa paljastetuiksi haluavia näkemään totuuden, maksoi se mitä hyvänsä. Vasta sillä on mahdollisuudet oppia tuntemaan itsensä, joka oivaltaa, että hän on lurjus. Tosiasia, että hän potentiaalisesti on jotain muuta ja tulee kerran olemaan monadien pelastaja kosmisena minänä, kuuluu myös kuvaan.

3.10 Verhojen terveys

¹Usein on havaittavissa, kuinka elämänenergiat kausaaliverhosta suurelta osalta kuluvat mentaaliverhon ja emotionaaliverhon aktiivisuuteen ja tuskin mitään jää jäljelle eetteriverholle. Seurauksena on joko energian puute ja heikkouden tila organismissa tai että yksilö on tuskin kiinnostunut fyysisestä elämästä, jolloin hänellä ei ole mahdollisuutta kehittää tarvittavia ominaisuuksia ja kykyjä, mahdollisuutta päästää suorituskyykyään oikeuksiinsa. Hoitokeino on silloin siirtää pitemmäksi aikaa huomio korkeampien verhojen mielenkiinnon kohteista ja suunnata se fyysiseen elämään.

²Kyvylä suunnata tarkkaavaisuus eri tajunnanlajeihin ja kiinnittää se väliaikaisesti sopivimpaan lajiin on suuri merkitys myös ”psykkiselle terveydelle”. Siten yksilö vapautuu riippuvuudesta eri verhojensa tajunnansisältöön ja siten myös emotionaalisesta masentuneisuudesta, menetysten suremisesta, pakkoajatuksista ja muista samankaltaisista tiloista.

³Ensimmäisen kolme olentoa – eetteriverho, emotionaaliverho ja mentaaliverho – toimivat vieressä, vaikkakin joskus huomattavalla kitkalla; mikä johtaa elinvoiman vähenemiseen ja terveyden heikentymiseen.

⁴Lääkäreitä on niin organismille kuin eetteri-, emotionaali- ja mentaaliverholle. Mutta voidakseen auttaa oikealla tavalla, täytyy omata myös tietoa oikeasta tavasta. Valitettavasti on monia, jotka luulevat omistavansa kykyjä, joita heillä ei ole. Jos on tietoa todellisuudesta ja elämästä, lisäksi rakastavaista ymmärtämystä ja halua eläytyä toisten ihmisten olosuhteisiin ja ongelmiin, ei virhearvioinnin vaara kaikeksi ole kovin suuri.

⁵On laskettu, että tietyillä ryhmillä (riippuen kehitystasosta) noin 25 prosenttia sairauksista johtuu fyysisistä syistä ja noin 50 prosenttia emotionaalista syistä. Mutta D.K. arvioi, että emotionaaliverhon keskimääräinen osuus sairauksien syihin on 90 prosenttia ihmiskunnan nykyisellä yleisellä kehitystasolla (koskien ihmiskunnan nykyistä koostumusta, jossa alemmilla asteilla olevat klaanit hallitsevat). Emotionaalitajunta asettaa liian suuria vaatimuksia fyysisille mekanismeille, joilla on omat tehtävänsä.

ENSIMINÄN TAJUNTA

3.11 Ensiminän tajunnanlajit

¹Normaaliyksilöllä on passiivinen tajunta kaikissa 18 molekyyilajissa ihmisen maailmoissa: kausaali-mentaalissa 47:2-7, emotionaalissa 48:2-7, fyysisessä 49:2-7. Hänellä on subjektiivinen aktiivinen tajunta yhdeksässä näistä – 47:6,7; 48:4-7; 49:5-7 – ja objektiivinen aktiivinen tajunta kolmessa – 49:5-7. Tämän suhteen on huomautettava, että yksilöllä on hyvin vähän käyttöä passiiviselle tajunnalleen lajissa 47:2-5, 48:2,3 ja 49:2-4, koska se juuri passiivisuutensa vuoksi ei ole hänen ymmärrettävissään.

²Odotamme vieläkin täsmällisiä määritelmiä, tarpeellisten selvitysten kera, tajunnasta molekyyilajeissa 47:2-7, 48:2-7 ja 49:2-4. Tiedot, joita tähän mennessä olemme saaneet, ovat riittämättömiä täsmälliselle esoteeriselle psykologialle. Yrityksissään selvittää ylifyysisiä tajunnanlajeja okkulttistit ovat lähteneet ydinfysiikan fyysisessä eetteriaineesta suorittamien kokeiden havainnoista. Sellaiset selvitykset jäävät kuitenkin spekulatioiksi ja kuten kaikki sellaiset pitämättömiksi.

³Niin kuin tajunta jaetaan fyysiseen, emotionaaliseen ja mentaaliseen, niin voi jakaa myös mielenkiinnon kohteet fyysisiin, emotionaalisiin ja mentaalisiin. Fyysisiin kuuluu kaikenlainen tekniikka jne. Emotionaalisiin kuuluu musiikki, taide ja kaunokirjallisuus. Mentaalisiin kuuluvat tieteet (filosofia, psykologia jne.), poliittiset, sosiaaliset ja rahataloudelliset ongelmat.

⁴Mielikuvitus on emotionaalitajunnan korkein tekninen kyky. Sitten tulevat mentaaliset kyvyt: analyysi- ja synteesi-, perspektiivi- ja systeemiajattelu. Ylimeno kausaali-intuitioon tapahtuu visualisoinnin välityksellä ja mielikuvitusta harjoittamalla.

⁵Minä elää aina tajunnassa, sekä silloin kun se kokee jonkin asian yksinomaan subjektiivisena että silloin kun se suuntaa tarkkaavaisuutensa fyysiseen aineelliseen todellisuuteen. Siinä suhteessa tajunta on aina subjektiivista. Mutta ratkaisevaa on, määrääkö riippumaton aineellinen (objektiivinen) todellisuus tajuntaa vai ei. Tämä oikeuttaa subjektiivisen ja objektiivisen tajunnan erottamisen toisistaan, välttämätön erotus sille, joka ei tahdo joutua käsitesekaannukseen.

⁶Kaikki tajunnanilmaisut ovat samanaikaisesti aineellisia energiavaikutuksia omaavia ilmiöitä. Aineellinen ilmiö korkeammissa maailmoissa voi olla atomi, molekyyli tai kokonainen ainemuoto (nk. ajatusmuoto). Viimeksi mainittu on tavallisin, koska atomi ja molekyyli, joka oli ”idea”, vetää värähtelyllään puoleensa involuutioainetta ympäröivästä maailmasta ja synnyttää siten emotionaali- tai mentaaliaineesta muodon. Vielä korkeammissa maailmoissa ei synny mitään muotoja, vaan siellä kysymys on yksinomaan eri ulottuvuudellisen kapasiteetin omaavista atomeista tai molekyyleistä täysin toisenlaisissa tilavuuksissa, tiloissa ja etäisyysuhteissa, täydellisen käsittämättömiä ensiminälle. Kaikki spekulatiot sellaisesta ovat turhia.

⁷Yleensä ihmistä hallitsee hänen verhojensa tajunnansisältö ja näiden taipumukset (tuhansien inkarnaatioiden aikana itsehankkimamme ominaisuudet). Tätä minän taistelua alitajunnan valtaa vastaan Paulus yritti havainnollistaa nk. roomalaiskirjeessään. Kun ihminen on saanut tietoa todellisuudesta ja elämästä, se tahtoo jotakin muuta kuin mitä se siihen mennessä on halunnut. Se aiheuttaa vastakohdan sille, minkä minä aiemmin on uskonut olevan minä (verhotajunta). Voi viedä monta inkarnaatioita, ennen kuin voitto on saavutettu ja minä on ylivoimainen verhoissaan.

⁸Normaaliyksilöllä (useimmilla) alitajunta on varsinainen ihminen. Se on koko hänen menneisyytensä alemmissa luomakunnissa ja hänen tuhannet inkarnaationsa ihmiskunnassa. Ihmiset ovat aavistamattomia alitajunnasta ja sen vallasta, tekee mieli sanoa, kaikkivallasta. Ihmiset tietävät harvoin, miksi he valitsevat tietyllä tavalla. He ovat usein tietämättömiä siitä, mitä he sanovat ja tekevät. Sen tähden he voivat usein hyvässä uskossa jyrkästi kieltää sanomansa. Se pulppusi spontaanisti esiin heidän alitajunnastaan ja ilman että he olivat

selvillä siitä, mitä se tarkoitti.

⁹Vasta sitten, kun yksilö astuu todellisuuteen ja vapautuu emotionaalisesta illusiivisuudesta ja mentaalisesta fiktiivisyydestä, hän saa yhteyden ylitajuntaan ollen enemmän tämän kuin alitajuntansa hallitsema. Vie monta elämää, ennen kuin alitajunta on menettänyt valtansa ja alituinen valinta alemman ja korkeamman välillä loppuu. Kun se on loppunut, ihminen on viidennen luomakunnan kokelas.

3.12 *Itseidentiteetti*

¹Itseidentiteetti, itsetietoisuus, vaatii objektiivista tajuntaa ainakin organismissa ja sen vastakohtana subjektiivinen tajunta korkeammassa verhossa. Ensimmäinen aste istetietoisuuden kehittymisessä on, että emotionaaliverhossa oleva minä tietää olevansa jotakin muuta kuin organismi. Toinen aste on, että minä uskoo olevansa ajattelu ja tietää olevansa jotain muuta kuin tunteet. Kolmas aste on, että minä on hankkinut kausaalitajunnan ja tulee tietoiseksi siitä, että alemmien verhojen tajunta on kausaaliminän väline.

²Ensimmäinen monadi ei voi olla tietoinen kuolemattomuudestaan. Se on uusi minä jokaisessa inkarnaatiossa. Ensimmäinen on tietoinen kuolevaisuudesta, ei kuolemattomuudesta.

³Koska minällä ei ole kausaalitajuntaa, ennen kuin monadi on siirtymässä toistriadin kausaaliverhon välityksellä, minä menettää itseidentiteettinsä inkarnaatioverhojen hajotessa. Uudessa inkarnaatiossa se uskoo olevansa uusi yksilö ilman menneisyyttä. Todellisen itseidentiteettinsä ja kyvyn tutkia inkarnaatioitaan ihmisenä se hankkii vasta kausaaliminänä. Planeettahierarkia katsoo itseidentiteetin menetyksen olevan suurin ihmistä kohtaava onnettomuus; niin suuri, että se puhuu ”kuolemattomuudesta” vain kausaaliminän katoamattoman tajunnanjatkuvuuden yhteydessä. Tämä onkin loogista, sillä ensimmäinen, joka koostuu inkarnaatioverhoista, tuhoutuu verhojen hajoamisen yhteydessä. Sen jälkeen minä, tiedostamattomana ja uudelleen yhdistyneen kausaaliverhon triadissa nukkuen, on menettänyt itseidentiteettinsä, tiedon siitä, että se on kuolematon minä.

3.13 *Mediumismi ja selvänäköisyys*

¹Spiritistisessä merkityksessä meediat ovat niitä, joilla on kyky lainata organisminsa eetteriverhoineen emotionaalimaailmassa oleville, jotka ovat vastikään jättäneet nämä verhot. Tunnusomaista sellaisille medioille on, etteivät he tiedä mitä on tekeillä, mitä ”toiset” sanovat ja tekevät. He seisovat lainaamansa organismin vieressä, kykenemättöminä tajuamaan mitään fyysisessä maailmassa. Asianlaita olisi kokonaan toinen, jos katoamattoman tajunnanjatkuvuuden omaava kausaaliminä lainaisi organisminsa eetteriverhoineen kolmasminälle.

²Eri maailmoihin ja ainelajeihin kuuluvista erilaatuisista objektiivisista tajunnoista – epävarsinaisesti ”selvänäköisyydeksi” kutsutuista – vallitsevat käsitykset ovat hyvin epäselviä. Periaatteessa ihmisen maailmoissa (49–47) on neljä lajia fyysis-eetteristä, seitsemän lajia emotionaalista, neljä lajia mentaalista ja kolme lajia kausaalista objektiivista tajuntaa. Monet näistä tajunnanlajeista ovat kuitenkin ensimmäisyyksien saavuttamattomissa. Ensimmäisyyksien saavutettavissa olevat tajunnanlajit voidaan itse asiassa jakaa edelleen useampiin lajeihin aina yksilöllisesti erilaisten edellytysten mukaan käsittää oikein jokaisessa tajunnanlajissa. Emotionaalisella objektiivisella tajunnalla, selvänäköisyydellä varsinaisessa mielessä, on erityiset hankaluutensa ja tästä johtuen siinä esiintyy suuria yksilöllisiä eroja. Ei ole olemassa kahta samanlaista esimerkkiä selvänäköisyydestä, ja on vaikea löytää kahta selvänäkijää, jotka selostaisivat yhtäpitävästi saman asian.

³On mahdotonta luokitella niitä yksilöllisiä ilmiöitä, jotka tunnetaan nimityksillä ”meediat” ja ”selvänäkijät”. Yhteisiä piirteitä voidaan tietenkin osoittaa, mutta niiden lisäksi on aina olemassa yksilöllinen piirre. On lukemattomia erilaatuisia ihmisiä, joilla on ”taipumusta mediaalisuuteen”, vaikka he eivät ole medioita tai selvänäköjiä. Asiaan kuuluvasta enin on

edelleen esoteerista ja jää siksi, kunnes yleinen mielipide on jokseenkin orientoitunut esoteerisen tiedon siihen osaan, joka tähän mennessä on saatettu julkisuuteen. Ennen sitä kaikki tulkittaisiin väärin.

3.14 Ensiminälle mahdollinen objektiivinen tajunta

¹Kaikella tajunnalla on aineellinen perusta, ja näin kaikissa maailmoissa. Tunne on tajunnan lisäksi myös emotionaalimolekyyli; ajatus tajunnan lisäksi myös mentaalimolekyyli; molekyyliä, jotka koostuvat asianomaisten maailmojen aineesta. Jos tunne tai ajatus on riittävän vahva ja jos molekyyllillä on siten värähtelyvoimaa, on tuloksena lisäksi emotionaalinen tai mentaalinen ainemuoto. Näiden ihmisen tajunnanilmaisujen aineellisten kantajien lisäksi on emotionaali- ja mentaalimaailmassa tietenkin myös joukko ihmisestä riippumattomia aineellisia ilmiöitä.

²Normaali ensiminä ei käsitä mitään tästä ylifyysisestä aineellisesta todellisuudesta. Hän ottaa tajunnan aggregaattiverhoissaan (eetteri-, emotionaali- ja mentaaliverhossa) jonakin yksinomaan subjektiivisena. Hän ei aavista, että on olemassa aineellinen eetterimaailma, aineellinen emotionaalimaailma, aineellinen mentaalimaailma hänen ympärillään. Kyetäkseen havaitsemaan tämän objektiivisen, aineellisen todellisuuden, hänellä täytyy tietenkin olla vastaava objektiivinen tajunta.

³Vanhan teologisen katsantotavan mukaan on olemassa vain kaksi maailmaa: aistimaailma (fyysinen maailma) ja henkimaailma (emotionaalimaailma). Ne ovatkin ainoat kaksi maailmaa, joista ensiminä on tietoinen. Organismissaan se on tietoinen fyysisestä maailmasta ja myöhemmin, organismista luopumisen jälkeen, se on emotionaaliverhossaan tietoinen emotionaalimaailmasta. Tietyissä yksilöllisissä tapauksissa ensiminä voi jo organismissaan hankkia objektiivisen tajunnan emotionaalimaailmasta ja siinä, ja näitä tapauksia kutsutaan ”selvänäköisyydeksi”.

⁴Ensiminä voi hankkia kaksi objektiivista tajunnanlajia organismin aistihavaintojen lisäksi: fyysis-eetterisen ja emotionaalisen. Eetterinen objektiivinen tajunta on täsmällinen, toteaa tosiasioita korkeammissa fyysisissä molekyyllilajeissa. Emotionaalinen objektiivinen tajunta, jonka ensiminä voi hankkia, ei ole luotettava. Emotionaaliseen aineeseen, jota ihminen voi tarkkailla, muovautuvaan sekundaariaineeseen, vaikuttavat nimittäin tähän kuuluva tajunta, emotionaaliset illuusiot ja lisäksi mentaaliset fiktiot. Erityisesti korkeammissa lajeissaan (lajin 48:4 ylittävissä) tämä emotionaalinen objektiivinen tajunta on suoraan harhauttava, sillä tähän kuuluvissa piireissä mielikuvituksella on ylivoimainen valta. Pysyvää primaariainetta, sekundaariaineen perustaa, voivat tarkkailla vain kausaaliminät. Niin ollen ensiminä ei voi todeta tosiasioita emotionaalimaailmassa.

⁵Sen tähden on oikein sanoa, että ainoa tieto todellisuudesta, jonka ensiminä voi itse hankkia, on tieto fyysisestä todellisuudesta, tieteellisen tutkimuksen aloilta. Subjektiivisina, ilman objektiivista perustaa, filosofien spekulatiot eivät ole voineet olla yhdenmukaisia todellisuuden kanssa. Kaikelle olemassaolon aineaspektia koskevalle ovat objektiivisen tajunnan tosiasiat ainoa totuuden kriteeri.

⁶Ensiminälle, josta ei ole tullut kausaaliminää, on vain fyysinen ja emotionaalinen maailma. Korkeammat maailmat kuuluvat toisminälle ja vielä korkeammille minuuksille. Myös mentaalimaailma luetaan niihin, mikä johtuu siitä, että vasta kausaaliminä, joka tarkoituksenmukaisesti valmistee siirtymistään toisminäksi, hankkii objektiivisen tajunnan tästä maailmasta ja siinä. Normaali emotionaaliasteella oleva ensiminä voi kaiketi hankkia subjektiivisen tajunnan alemmassa mentaalisuudessa (47:6,7), mutta ei tiedä tämän tajunnan olevan mentaalinen, koska se sisältyy tämän minän emotionaalitajuntaan, muodostaa sen emotionaalisen ja mentaalisen tajunnan sekamuodon, jota joogit kutsuvat nimellä ”kama-manas”.

3.15 Kukaan ei tiedä oman tajuntansa rajaa

¹Vaikka selvännäkijät voivat todeta korkeampien maailmojen kuin ”näkyvän” fyysisen maailman olemassaolon, se ei lainkaan merkitse, että heillä on tietoa vielä korkeammista maailmoista tai että he ovat edes vakuuttuneita näiden olemassaolosta. He ovat usein takertuneet johonkin teoreettiseen käsitykseen, joka vahvistaa heidän olettamustaan, että he ovat saavuttaneet loppupäämäärän tai olettavat intialaisten joogien tapaan saavuttaneensa nirvaanan rajan.

²Ensimmäinen ei voi myöskään itse ilmoittaa tajuntansa rajoja, mistä kaikki mystikot todistavat. Esoteerisesti tietämätön selvänäkijä voi suorastaan kuvitella omaavansa ”kosmisen tajunnan”. Niin uskoi Ramakrishna samoin kuin Martinus aikanamme. Kummallakaan heistä ei ollut edes mentaalista objektiivista tajuntaa. Se on nimittäin kyky, jonka vasta kausaaliminä hankkii. On pantava merkille, että jos mystikko saa kuulla puhuttavan kausaaliminästä, hänen on hyvin helppo kuvitella olevansa sellainen.

³On tärkeää tietää nämä ensimmäisen objektiivisen tajunnan rajat, koska siten välttyy joutumasta niiden harhaan johtamaksi, jotka esiintyvät hulluin vaatimuksin. Jos Swedenborg, Ramakrishna, Steiner ja Martinus (mainitaksemme vain tunnetuimmat) olisivat oivaltaneet tämän, he eivät olisi eksyttäneet ihmiskuntaa.

⁴Vain esoteerinen tieto mahdollistaa orientoitumisen tajunnan maailmassa. Eri verhot ja verhojen ei molekyyllilajit osoittavat tajunnan rajat. Minä ei voi olla tietoinen muussa kuin verhoissaan ja itse aktivoimissaan molekulaaritajunnoissa. Lisäksi minä voi satunnaisesti saada yhteyden korkeampaan tajuntaan kuin aktivoimaansa tai johon hänellä edes on verhoja, mikä ei ole ristiriidassa sanotun kanssa. Sellainen yhteys, joka mahdollistuu kaikkien korkeampien atomilajien ollessa aina involvoituneina alempiin, ei tuo mukanaan mitään käsitettävissä olevaa tajuntaa minälle.

⁵Esoteerisena selviönä pätee, että vain korkeampi tajunnanlaji voi selvästi oivaltaa alemman tajunnanlajin rajoittuneisuuden. Vain toisminä voi oivaltaa ensimmäisen rajoittuneisuuden. Vain kolmasminä voi oivaltaa toisminän rajoittuneisuuden. Vain kosminen minä (alin kosminen minä toisessa jumaluusvaltakunnassa, 36–42), voi oivaltaa kolmasminän rajoittuneisuuden. Ja niin edelleen. Sanotun ydin on, ettei kukaan tiedä omaa rajoittuneisuuttaan, ennen kuin hän saa tiedon siitä korkeammalta minältä.

⁶Siten vain toisminät voivat ratkaista, missä raja yksilöllisessä tapauksessa kulkee ensimmäisen mahdollisuudelle objektiivisesti tutkia todellisuutta. Mikä mahdollisuus subjektiivisella monaditajunnalla sen lisäksi on satunnaisesti saada yhteys universaalisen kollektiivitajunnan eri kerroksiin, sitä eivät voi edes toisminät ratkaista. Kaikenlaiset jaottelut ja ryhmittelyt ovat riittämättömiä, ja kaikki sellaisiin liittyvä dogmatisointi on osoitus elämäntietämättömyydestä, puutteellisesta elämänkokemuksesta. Se on asia, jota teologit, filosofit ja tiedemiehet eivät voi käsittää, sillä silloin ei olisi mitään dogmatiikkaa. Sen verran olisi Laurencyn (olipa hän kuka tahansa; ei kuitenkaan se, jonka ihmiset luulevat hänen olevan) pitänyt onnistua opettamaan meille kaikille.

3.16 Tajunnan hallinta

¹Tarkkaavaisuus on merkki tajunnan keskittymisestä. Tarkkaavaisuutta voi kutsua minän valokeilaksi. Meidän inkarnaatioverhojemme tajunnansisältö määräytyy siitä, miten käytämme tarkkaavaisuuttamme. Tajunnan hallinta on tarkkaavaisuuden hallintaa ja tärkein kehitystekijä.

²Minätajunnalla (tarkkaavaisuudella) täytyy olla tekemistä. Jos sillä ei ole mitään olennaista tekemistä, jotain joka edistää tajunnankehitystä, sen täytyy olla jotakin muuta, vähemmän arvokasta, usein arvotonta, eikä niin harvoin vahingollista. Harrastukset, huvitukset jne. ovat siten vain korvikkeita. Yksilön kehitystaso osoittautuu siinä, mitä hän valitsee tarkkaavaisuutensa kohteeksi. On fyysisiä, emotionaalisia ja mentaalisia mielenkiinnon kohteita. Se,

joka on hankkinut ajattelun hallinnan määrää itse, mitä hän tahtoo ajatella. Muita hallitsevat heidän illuusionsa ja fiktionsa.

³On tärkeää, että ihminen oppii erottamaan itsensä (monadin triadissa) ja verhonsa. Elämäntietämätön samastaa minätajuntansa verhojensa tajunnansisältöön ja jää siten näiden verhojen orjaksi. Verhojen sisältö on osaksi edellisissä inkarnaatioissa hankkimiamme taipumuksia, osaksi tässä inkarnaatiossa ympäristöstä sisällyttämiamme nurinkurisia kuvitelmia. Tämän sisällön monadi itse tai sen ulkopuolelta tulevat värähtelyt voivat elävöittää milloin tahansa. Hyvä sääntö on sen tähden, että niin pian kuin joutuu tajunnansisältönsä uhriksi, sanoa: ”Minun verhoni tahtovat tätä. Minä en tahdo”. Siten vapautuu riippuvuudesta verho-tajuntoihin. Minä voi vapautua, jos se todella tahtoo.

⁴Jos todella tahtoo kehittyä, on tärkeää olla aina tietoinen siitä mitä tekee, mitä ajattelee, tuntee, sanoo, jne., huomioida, mistä verhoista ja mistä maailmoista toiminnassa käytetyt energiat tulevat. Sillä tavalla oppii helpommin hallitsemaan näitä energioita ja käyttämään mahdollisesti toisia.

⁵Havaintojen huomioon otamisen eri verhoissa ei tarvitse lainkaan merkitä, että omistautuu omalle minälleen, joka on kehoitettu unohtamaan. Omia havaintojaan voi tutkia persoonattomana katselijana, kun on selvillä siitä, ettei ole verhonsa. Verhot havaitsevat, tuntevat, tahtovat, ei minä, mikäli minä ei samastu näihin tajunnanilmaisuihin, ei usko niiden olevan minä eikä anna niiden hallita.

⁶Siellä missä on tajuntaa, siellä on samanaikaisesti energiaa. Meditaatio, joka on keskitettyä tajuntaa, merkitsee keskitettyä energiaa. Meditaatio, jonka kohde on korkeampi tajunnanlaji, aktivoi tämän, ja tähän tajuntaan liittyvä korkeampi energialaji vaikuttaa vuorostaan väistämättä meditoivaan. Mentaalisen tai kausaalisen tajunnan kyseessä olleen toisminä voi tarkkailla näitä ainevirtoja ja nähdä mihin aggregaattiverhojen keskuksiin ne sulautuvat, miten ne jakautuvat ja mihin kehon elimiin ne vaikuttavat. Tietämätön käsittelee voimia, aavistamatta näiden aiheuttamia vaikutuksia.

⁷Meditoida voi monella eri tavalla. Ainoat todella tehokkaat menetelmät ovat edelleen esoteerisia. Ihmiskunta ei ole vielä kypsä näille. Monet harjoittavat niin intensiivisesti meditaatioita, että he tuovat verhoihin energioita, joita he eivät osaa käyttää oikein ja joilla sen tähden on tuhoava vaikutus.

⁸Meditaation aiheita: onni, ilo, hyvät ominaisuudet (erityisesti puuttuvat tai vahvistamisen tarpeessa olevat); vastuu, uhrautuvuus, ystävyys, idealismi, ominaisuuksia, joita ihmisissä esiintyy ja joita on tarve telepaattisesti vahvistaa.

⁹Meditaatio on hiljaista, rauhallista harkintaa. Valita voi esimerkiksi jonkin hyvän ominaisuuden ja mietiskellä päivittäin sen merkitystä omalle elämälle, kunnes se on liittynyt alitajuntaan johonkin kompleksiin, joka ilmenee spontaanisti valvetajunnassa. Eräs hyvä ominaisuus, joka useimpien tarvitsisi hankkia, on olla iloinen levittääkseen iloa ympärilleen oleskelipa missä hyvänsä. Toinen välttämätön ominaisuus on kiitollisuus. On niin paljon, mistä voimme olla kiitollisia: ymmärrys, järki, tieto jne., että olemme saaneet oivaltaa avuliaisuuden merkityksen jne. Voimme tarjoutua Augoeideen palvelijoiksi, saadaksemme häneltä tilaisuuden auttaa jotakin, jota voimme auttaa oikealla tavalla.

¹⁰Jokainen tajunnanilmaus on samanaikaisesti energiailmaus, joka useimmiten vaikuttaa ihmisen kaikkiin verhoihin ja viime kädessä organismiin. Jokainen yksittäinen energiailmaus saattaa olla vaikutukseltaan huomaamaton, mutta niiden yhteisvaikutus on huomattava. Jos ihmiset tietäisivät tämän, he tarkkailisivat enemmän ajatuksiaan. Yleisestä hermostuneisuudesta, ärtyneisyydestä, jännittyneisyydestä, jotka ovat seurausta näihin kuuluvista olosuhteista, tulee vuorostaan kaikenlaisten orgaanisten sairauksien syy. Monien paha tapa kiusaantua kauan jälkeenpäin ihmisten tyhmyyksistä ja elämän hankaluuksista ei edistä heidän hyvinvointiaan. Useimmat ovat tyytymättömiä, olipa heillä kuinka hyvät oltavat tahansa; aina on jotakin, mikä ei vastaa heidän odotuksiaan. Siten he osoittavat, että heiltä puuttuu monia

niistä ominaisuuksista, joita elämäntaito vaatii. On omaksi vahingoksemme, ettemme osaa ottaa elämää sellaisena kuin se on. Tämä on asia, joka meidän on opittava, jos tahdomme päästä eteenpäin. Siten teemme elämän helpommaksi elää itsellemme ja toisille. Pelkkiä itsestäänselvyyksiä, joista kukaan ei välitä. Ilmeisesti vie vielä kauan, ennen kuin olemme oppineet oppimaan kokemuksesta; ihmiskunnan kokemuksista lukemattomien vuosien aikana ja omista kymmenientuhansien inkarnaatioidemme aikana.

3.17 Telepatia

¹Telepatia on kaiken aktuaalistuneen tajunnan omaavan aineen perusominaisuus. Telepatia johtuu tajunnan kosmisesta ykseydestä, kaikkien (aktuaalistuneen tajunnan omaavien) monadien yhteenkuuluvuudesta kosmisessa kokonaistajunnassa. ”Tajunta on yksi ja ainoa” koko kosmoksessa. Tajunnan sisäinen eriytyminen johtuu monadien eriasteisesta tajunnan aktuaalistumisesta ja tajunnan aktivoitumisesta.

²Kaikki olemassa olevat olennot vastaanottavat säteileviä värähtelyjä kaikilta maailmoissaan. Viime kädessä värähtelyt ovat peräisin kosmisesta liikkeestä 49 atomilajin läpi. Vielä kestää kauan, ennen kuin ihmiskunta on hankkinut mahdollisuuden tulla tietoiseksi värähtelyistä ja niiden merkityksestä.

³Ihmiselle on olemassa kolme erilaista telepatian lajia: emotionaalinen, mentaalinen, kausaalinen. Saavuttaakseen aivot täytyy tähän kuuluvien energioiden vaikuttaa eetteriverhon keskuksiin: emotionaaliset värähtelyt vastaanottaa napakeskus, mentaaliset kaulakeskus, kausaaliset otsakeskus, keskukset, joiden täytyy olla aktivoituja. Tavallinen telepatian laji (ainoa mahdollinen emotionaaliasteella) on napakeskuksen kautta vastaanotetut emotionaalivärähtelyt.

⁴Olemme kaikki telepaattisia, jokainen jossain määrin. Telepaattinen siirto on joko tietoinen tai tiedostamaton. Tietoinen edellyttää erityistä tekniikkaa, mikäli se ei ole synnynnäinen. Tiedostamaton on arkipäiväinen ja kaikille yhteinen. Emotionaaliverhomme läpi virtaavat emotionaalimaailman värähtelyt, samalla aaltopituudella olevat vastaanottavat tiedostamattaan tajunnansisällön, ja ihminen luulee, että tunteet ja ajatukset ovat hänen omiaan.

⁵On ennakoitavissa, että uudella aikakaudellamme huomattavasta osasta ihmiskuntaa tulee tietoisesti telepaattinen. Ihmisiin tulee vaikuttamaan heidän tietonsa siitä, että ulkopuoliset voivat käsittää heidän tunne-elämänsä. Mahdolliseksi tulee myös mentaalinen telepatia niiden ajattelijoiden ja tiedemiesten välillä, jotka ovat oppineet ajattelemaan selvästi ja terävästi.

3.18 Tulevaisuuden psykologian ongelmat

¹Ennen kuin psykologit ovat hankkineet tietoa ihmisen eri verhoista, niiden aine- ja tajuntalajeista, departementeista ja departementtienergioiden vaikutuksista yksilön verhoissa, heillä ei ole mahdollisuutta ymmärtää ihmisen ”temperamenttia”, hänen eri reaktiotapojensa subjektiivisia syitä, hänen ”kompleksejaan” ja estojaan, hänen ekstraverttia tai introverttia ”tyyppiään”. Sitä ennen tulevat psykoanalyytikot tai psykosynteetikot hapuilemaan epävarmuudessa kaikkine erilaisine hypoteeseineen ja huolellisesti laadittuine järjestelmineen, jotka kaikki ovat epäonnistuneita.

²Tieto kehitysasteesta, kausaaliverhon, triadiverhon ja inkarnaatioverhojen (mentaalisen, emotionaalisen ja eetterisen; aivosolujen kuulussa samaan kuin eetteriverho) departementista on olennaisen tärkeää itsetuntemukselle ja toisten arvostelulle. Taitava esoteerinen astrologi voi lukea kehitysasteen horoskoopista. Harvemmin hän kykenee ilmoittamaan departementit, mutta ei mihin verhoihin ne kuuluvat. Tämän asian ratkaiseminen varmuudella vaatii kausaaliminän. Inkarnaatioverhojen departementit riippuvat minän mielenkiinnon kohteista edellisessä elämässä. Kausaaliverhon departementti riippuu olosuhteista yksilön kausaalistumisen yhteydessä.

³Meihin vaikuttavat vääjäämättä ja suureksi osaksi tiedostamatta kaikki, joiden kanssa jouimme kosketuksiin. Tämä on asia, joka on jätetty liian vähälle huomiolle, erityisesti niiden

taholta, jotka mielellään kohtaavat uusia tuttavuuksia, joita he lapsenomaisen luottavaisesti kutsuvat ”ystäviksi”. On olemassa tietty oikeutus vanhalle ”kyyniselle” sanonnalle, että ketkään eivät vahingoita meitä niin kuin ystävämme. Sitä vastoin olemme varuillamme nk. vihollisiamme kohtaan. Sen, joka on asennoitunut palvelemaan (antamaan eikä vaatimaan), ei kuitenkaan tarvitse välittää sellaisesta, sillä hän ohittaa tuttavuudet vahingoittumatta.

⁴Psykologien pitäisi pohtia ongelmaa, miksi tietyt ihmiset kykenevät tietämättään tarjoamaan ”ilmapiirin”, jossa toiset voivat ajatella, luoda ja saada aikaan sellaista, mihin he muuten eivät kykenisi.

⁵Yksilön normaali tajunnankehitys ihmiskunnan läpi vaatii kymmeniätuhansia inkarnaatioita miljoonien vuosien aikana. Ilman tätä tosiasiaa psykologia ei ole mahdollista.

IHMISKUNTA

3.19 Ainutlaatuinen ihmiskuntamme

¹Pitemmälle ei ihmiskunta ole päässyt kuin että viha hallitsee yksilöiden, perheiden, luokien, kansojen, rotujen, uskontojen, molempien sukupuolten välillä jne. Ja sittenkin ihminen määritellään järjenlahjat omaavaksi olennoiksi. Se on hyvin yksipuolisesti kehittynyt järki, joka on suuntautunut yksinomaan fyysiseen aineellisen todellisuuteen. Olemassaolon tajunnan aspektia on tuskin vielä löydetty. Niin kutsuttu psykologia on surkea tarina.

²Ihmiskunta olisi voinut saada kaiken tiedon elämästä planeettahierarkiastaan kautta. Valtaa tavoitellessaan ihmiset tiesivät kuinka järjestää elämänsä ja karkottivat viisaudenopettajansa. Kahdentoistatuhannen vuoden ajan olemme saaneet korjata kylvöämme.

³”Koko evoluution historia planeettallamme on vastaanottamista ja antamista, ottaa vastaa ja antaa. Selitys ihmiskunnan raskautuksiin on, että se on ottanut mutta ei antanut, vastaanottanut mutta ei jakanut toisille.” (D.K.) Kun emme vaadi enempää kuin välttämättömän osuutemme, kaikille on runsain mitoin. Mitä enemmän saamme, sitä suurempi on vastuu hoitaa se oikealla tavalla, niin että se hyödyttää niin monia kuin mahdollista ja ennen kaikkia niitä, jotka tarvitsevat eniten, mikä ei suinkaan ole helppo ratkaista.

⁴Elämä tarjoaa ihmisille aineiston (maailmat, verhot, energiat) oikealla tavalla käytettäväksi ja kehittämään siten tajuntaa. Jokaisen ihmisen tajunnan ilmaus merkitsee energiavaikutusta. Ihmiset ovat tehneet fyysisen elämän helvetiksi vihanilmaisuuksillaan (kaikki on vihaa, mikä ei ole rakkautta). Sitten he syyttävät jumalaa sellaisen maailman luomisesta. Hän ei ole sitä tehnyt. Ihmisten jumala on mielikuvitus hirviö. On planeettoja, joilla monadien tajunnan kehitys etenee kitkattomasti. Ne ovat paratiisillisen elämän esikuva. Meidän planeettamme ei kuulu niihin.

⁵Annetun tiedon mukaan ei missään paikassa aurinkokunnassamme, eikä aurinkokuntien seitsenpallossamme ole sellaista ihmiskuntaa kuin meidän. Ihmisiä tulee toisista aurinkokunnista katsomaan ihmiskuntaa, jonka vertaista tyhmyydessä ja raakamaisuudessa he eivät ole koskaan nähneet. Joten planeettahallitus ja planeettahierarkia ovat arvatenkin ottaneet kannettavakseen kohtuuttoman taakan: johtaa tämän ihmiskunta ykseyteen saakka. Poistyyntävän perustaipumuksen omaavien monadien yhteen saattamista ja heidän muuttamistaan ”ihmiksi” voitaneen verrata Sisufoksen työhön. Kaksi kertaa ihmiskunta on täytynyt upottaa, eikä kolmatta upotusta ole poissuljettu.

⁶Inhimillinen elämä sisältää monia käsittämättömiä asioita. Ihminen, joka on kerran seisonut planeettamme korkeimman jumaluuden edessä, voi myöhemmin elämässään pitää tätä kokemusta illuusiona ja kieltää tämänjälkeisen elämän. Krishnamurti on esimerkki tästä.

3.20 Ihmiskunnan nykyinen yleinen kehitysaste

¹Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella normaaliyksilö (enemmistö) on objektiivisesti tietoinen ainoastaan ”näkyvässä” fyysisessä maailmassa (49:5-7) fyysisessä organismissa, subjektiivisesti tietoinen emotionaalimaailman alemmassa osassa (48:4-7) ja mentaali-
maailman alemmassa osassa (47:6,7).

²Yleisesti katsoen ihmiskunta voidaan jakaa kolmeen kategoriaan: vaistoihmiset, järki-ihmiset ja ykseysihmiset. Useimpia ohjaa heidän vaistonsa, alitajuntansa ja emotionaalisuutensa. Tietty prosenttimäärä (prosenttimäärät vaihtelevat eri aikakausina) on saavuttanut mentaaliasteen ja vähäinen osa ykseysasteen. Tässä on huomautettava, että ne jotka toteuttavat saavutettua tasoa vastaavat mahdollisuutensa, ovat yhtä täydellisiä (jumalallisia) oma-laadussaan kuin ne, jotka ovat saavuttaneet korkeampia asteita ja toteuttavat näiden mahdollisuudet. Tässä tapauksessa planeettahierarkia ei tee eroa profaanin (”maallisen”) ja pyhän välillä, niin kuin ihmiset kutsuvat niitä. Kaikki on yhtä jumalallista lajissaan. Mutta tämän oivaltavat kylläkin vain ne, jotka ovat liittyneet ykseyteen, tulleet tietoisiksi osallisuudestaan

kosmiseen kokonaistajuun ja kokeneet kaiken elämän ”universaalisen veljeyden”.

³Ihmiset uskovat olevansa järkeviä ja järjen ohjaamia, mikä on yhtä suuri kuin kohtalokas erehdys. Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla ovat vain kaksi alinta mentaalista molekyyli-lajia (47:6,7) aktivoituja. Ihmiset ovat aktivoineet fyysisissä ja emotionaalisissa molekyyli-lajeissa olevat mentaaliatomit. Mutta tämä mentaalisuus kelpaa vain muokkaamaan fyysisen maailman ilmiöiden vaikutteita käsitteiksi ja järjestämään näitä mentaalisiksi järjestelmiksi, jotka ihmiset ottavat tietona todellisuudesta, erittäin pinnallinen tieto, vaikka se onkin tuottanut hämmästyttäviä tuloksia tekniikan suhteen. Emotionaalimaailman järki voi vaikuttaa vain emotionaaliaineeseen ja emotionaalitajuun. Ja tuloksena on ollut uskontoja, mystiikan laajeneminen loputtomiin ja sen ohella järkkymätön usko niiden illuusioiden oikeellisuuteen, joita syntyy ja jotka luovat ainemuotoja emotionaalimaailmassa. Okkultistit spekuloiivat (kuvittelevat) tähän mennessä julkaistuilla esoteerisilla tosiasioilla ja korvaavat puuttuvat tosi-asiat omilla mieleenjohtumillaan. He tekevät samoja perusluonteisia virheitä kuin filosofit kaikkina aikoina. Ei voi kyllin usein toistaa, että ainoat, joilla on tietoa todellisuudesta (niin pitkälle kuin se nyt riittää), ovat ne planeettahierarkian oppilaat, jotka ovat saaneet tietonsa viidenteen ja kuudenteen luomakuntaan kuuluvilta opettajilta.

⁴Hyvin pieni osa mentaaliverhon tajunnasta ulottuu aivoihin (ihmisen valvetajuun). Voi viedä vuosikausia, ennen kuin selvä mentaali-idea mentaaliverhossa tulee käsitettäväksi. Kun puhutaan ylitajunnasta, täytyy osata erottaa tajunta aktivoituissa ja aktivoimattomissa molekyyli-lajeissa. Koska monadi on keskistynyt emotionaaliatominsa ja emotionaalitajuun on verrattomasti aktiivisin, on yksilö eniten tietoinen tunnetiloistaan. Nämä tunnetilat hallitsevatkin useimpia.

⁵Idea kuuluu mentaalisuuteen ja ihanne emotionaalisuuteen. Tässä yhteydessä jätetään huomiotta kausaali-idea, joka johtaa aina toteuttamiseen (suunnattoman energiansa ansiosta), mikäli se suoraan ensitriadin kautta (ei verhojen) ulottuu aivoihin. Vain mentaaliminät toteuttavat mentaali-idean. Tullakseen toteutetuksi sen täytyy ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla kulkea emotionaalitajunnan kautta saadakseen sieltä tarpeellisen yllykkeen. Jos ihanne ei onnistu riittävästi elävöittämään, se jää kauniiksi mietiskelyn aiheeksi, lepotuoli-pohdinnaksi, kaunopuheisuudeksi tai runolliseksi vuodatukseksi. Sen verran energiaa ihanne onnistuu usein panemaan liikkeelle. Tämä koskee valitettavasti useimpia ihanteita. Ne eivät toteudu fyysisessä toiminnassa.

3.21 Lapset

¹Lapselle on tärkeää saada kasvaa rakkauden (jossa ei ole pelkoa), kärsivällisyyden, ymmärtävyyden, järjestyneiden olosuhteiden ja aktiivisuuden ilmapiirissä. Lisäksi on otettava huomioon synnynnäinen vaisto, normaali (kehitystasosta määräytyvä) kiintymys ja luonteen taipumukset (verhojen departementtien määräämät ja horoskoopin osoittamat).

²Alkukantaisella psykologiallaan ja kasvatustieteellään ihmiskunta ei ole vielä onnistunut ratkaisemaan kasvatusongelmia. Vanhemmat eivät omista lapsilleen sitä mielenkiintoa, johon he ovat velvollisia otettuaan hartioilleen vastuun ”saattaa heidät maailmaan”. Lapset ovat ”vanhoja sieluja”, joilla on kymmenientuhansien inkarnaatioiden kokemukset piilevinä alitajunnassaan.

³On tärkeää rohkaista lapsessa esiintyviä hyviä taipumuksia ja selittää erehdysten seuraamukset Lain suhteen: opettaa heille, ettei meillä ole oikeutta loukata toisia, että toisille aiheuttamamme kärsimys palaa meille takaisin, että me kaikki muodostamme ykseyden ja sen tähden, sen minkä teemme toisille, teemme itsellemme. On väärin antaa lapsille vapautta, ennen kuin he ovat oppineet erottamaan oikean ja väärän, oivaltaneet missä omien oikeuksien raja kulkee. Lasten vapauden laita on niin kuin aikuisten vapauden. Mitä selkeämmät oikeuskäsitteet heillä on, sitä suurempi vapaus heille pitäisi antaa. Mitä oikeammin ihmiset soveltavat luonnon- ja elämänlakeja, sitä turvallisemmin he kulkevat elämän halki välttämättä

kaiken pahan, sitä turvallisemmin kohti vastoinkäymisiä ja huonoa kylvöä, sitä suurempi ymmärtämys ja oikeus tietoon, joka antaa valtaa. Lasten pitäisi jollain tavalla hyvittää rikkomuksensa. Sitä vastoin on ruumiillinen rangaistus kolmen ikävuoden jälkeen erehdys samoin kuin kaikenlainen ”henkinen kidutus”.

⁴Järkevät vanhemmat kysyvät lapselta sen sijaan, että odottaisivat lasten kysyvän. Lapsi pitää opettaa ajattelemaan eikä toistamaan jäljessä. Kuinka moni käsittää sen?

⁵Opetuksen suhteen on erotettava kolmentyyppisiä lapsia: emotionaaliset, emotionaalimentaaliset ja puhtaat mentaaliset. Nämä kolme tyyppiä tarvitsevat kokonaan erilaiset opetusmenetelmät. Mutta tätä eivät pedagogit käsitä. He eivät osaa edes erottaa tyyppejä. Tulevaisuus antaa meille kuitenkin täysin toisenlaisia pedagogeja.

⁶Monet lapset ja nuoret osoittautuvat ”mahdottomiksi” koulussa ja opettajat julistavat heidät huonommiksi. Tämän ei tarvitse merkitä, että he ovat alemmalla kehitysasteella. Se voi myös johtua siitä, että he ovat saavuttaneet sivilisaatiota korkeamman asteen, jolloin heillä on piilevä elämänymmärtämys, jolle koulussa opetetut asiat ovat hyvin ikäviä.

⁷Korkeammalla kehitysasteella olevien lasten vanhempien ei pidä sallia lastensa mennä tavallisiin kouluihin, vaan erityisiin eliittikouluihin. Tämä ei lainkaan tarkoita mitään nerojen kouluja, vaan kouluja, joissa opettajat ja toverit kunnioittavat oppilasta itsenäisenä yksilönä ja kanssaihmisenä. Aivan liian monet ovat saaneet koulussa korjaamattomia sielullisia vaurioita tuloksena enemmän tai vähemmän epäonnistunut inkarnaatio.

3.22 Riippuvuutemme kollektiiveista

¹Yleisesti ottaen ihmistä hallitsevat hänen alitajuntansa, samoim kuin hänen kansansa tiedostamattomat telepaattiset vaikutukset, hänen ympäristönsä ja samalla aaltopituudella (samalla kehitystasolla) olevat ihmiset. Alitajunta ilmenee ”vaistona”, taipumuksena, välittömänä asennoitumisena: vaistona triadista, taipumuksina verhojen skandhoista, välittömyytenä yksilön tiedostamattomasta ”ajatusjärjestelmästä” (koottujen elämäkokemusten synteisistä). Ihmiseen vaikuttavat aina kaikki, joiden kanssa hän seurustelee. Sen tähden seuralla on meille suurempi merkitys kuin mitä monet luulevat. Oikean seuran itsenäinen valinta (ettei salli sen riippua annetuista olosuhteista), kuuluu elämäntaitoon. Kirjeenvaihto voi korvata seuran.

²Eristäytyminen on merkki siitä, että yksilö on menettänyt toivonsa löytää ”ryhmänsä”, jossa hän tuntee ”olevansa kotona”. Jos tajunnankehityksemme jossakin inkarnaatiossa vaatii fyysistä eristäytymistä, niin elämä järjestää sen asian. Mutta turha eristäytyminen merkitsee, että jää tarpeellisia kokemuksia vaille. Saamme paljon oleskellessamme ihmisten parissa. Saamme tutustua heidän kokemuksiinsa ja tietoonsa, tilaisuuksia tutkia eri kehitystasoja ja paljon muuta. Meidän tarvitsee hyödyntää ihmiskunnan kootut elämäkokemukset tieteessä, kirjallisuudessa ja ideakulttuurissa. Saamalla uuden yhteyden kerran opiskelemaamme herättäme piilevän tietämyksemme.

³Niin kutsutut ystävät, joita meillä on ollut, voidaan jakaa neljään kategoriaan. Ensimmäinen kategoria ovat todelliset ”sydänystävät”, joiden kanssa olemme jakaneet kehitysongelmamme. Heillä on ollut sama departementti kuin meillä sekä kausaaliverhossa että triadiverhossa (jotain erittäin harvinaista). Toinen kategoria ovat ne, joilla on ollut samankaltainen kausaaliverho. Myös he ovat todellisia ystäviä. Kolmas kategoria ovat ne, joilla on ollut samankaltainen triadiverho. He ovat sellaisia ystäviä, jotka yleensä kadottaa näkyvistä elämän kuluessa. Lopuksi neljäs kategoria ovat ne enemmän tai vähemmän tilapäiset tuttavuudet, joita tuskin voi kutsua ystäviksi.

⁴Epäedullista kaikelle sellaiselle kuin rodut, kansat, kirkot, lahkot, seurakunnat jne. on niiden poissulkevuus. Niiden jäsenet eivät näe ”toisten” kuuluvan ”omaan lammas-tarhaan”. Mutta esoteerikolle ei ole ”toisia”. Kaikki ovat yhtä, ja siellä missä tämä oivallus ei hallitse, siellä hallitsee poissulkevuus ja siten ykseyden vastakohta. Universaalinen veljeys ulottuu jopa yli kaikkien luomakuntien rajojen. Olemme kaikki monadeja matkalla kohti

lopullista päämäärää. Olemme kaikki veljiä, kehitystasosta riippumatta. Sellainen on planeettahierarkian elämännäkemyks, ja sillä joka tahtoo saavuttaa viidennen luomakunnan, täytyy olla sama näkemys.

⁵Me inkarnoidumme kaikissa roduissa, vaihdamme jatkuvasti sukupuolta, kuulumme perättäin kaikkiin uskontoihin jne. Jos halveksimme jotakin rotua jne, voi sattua, että synnymme uudelleen siihen rotuun. Niinpä eimerkiksi saavat natsit inkarnoituja juutalaisina ja juutalaisista tulee vuorostaan natseja, kunnes he ovat lakanneet vihaamasta toisiaan. Sortajista tulee sorrettavia uudessa inkarnaatiossa. Korjuun laki on oikeudenmukaisuuden laki.

3.23 Ihmiskunnan tietoperintö

¹Ihmiskunnan vuosituhansien aikana kokoamat ideat ja tosiasiat ovat meidän kulttuuri-perintömme. Tästä perinnöstä löytyy monia esoteerisia ideoita ja tosiasioita. Alkuaan niitä on opetettu planeettahierarkian johtamisessa esoteerisissa tietokunnissa ja myöhemmin, ikään kuin peitelty, liitetty salaviihkaa niihin ideoihin, joita ensimmäiset ovat hankkineet oman kokeuksensa kautta. Vain esoteerikko voi ratkaista, mitkä ideat ja tosiasiat ovat sellaisia alkuperältään esoteerisia. Tämä johtuu ensimmäisen kyvyttömyydestä todeta itse tosiasioita muualla kuin fyysisessä maailmassa. Tavallisesti nämä esoterismit on jossain suhteessa vääristelty, mutta jäljellä on jotakin joka paljastaa alkuperän.

²Tieto, jonka vihityt salaisissa tietokunnissa hankkivat, sisältyi näiden alitajuntaan voidakseen sukeltaa sieltä yhtäkkiä esiin myöhemmissä inkarnaatioissa. Uudelleen muistamisen yhteydessä ideat asetettiin harvoin alkuperäisiin yhteyksiinsä, ja sillä tavoin ne menettivät paljon varsinaisesta merkityksestään, mikä on selitys sille, että ensimmäistä löytyy vain ”totuuden siemen”. Mutta kun tämä ”siemen” joutuu väärään yhteyteen, tulos on joka tapauksessa fiktiivinen.

³Todellisuuden kokemukset, joita emme ole saaneet planeettahierarkialta, muodostavat ihmiskunnan omien koottujen elämäkokemusten pääoman, mikä on jatkokehityksen edellytys. Ensimmäinen on yleisesti katsoen ”historiallinen ihminen”. Historiallisen perinnön kieltäminen meiltä, minkä monet aikamme tahtovat tehdä, on palaamista vielä alkukantaisemmalle asteelle. Jos sitten lisäksi poliittiset demagogit saavat hallita halunsa mukaan, voi hyvinkin tapahtua, että heidän pyyntönsä suostutaan ja ihmiskunta saa aloittaa uudelleen barbaariasteelta.

⁴Historioitsijat hukkuvat aivan liian helposti yksityiskohtiin. Se, mitä tarvitsemme, on historia, josta epäolennainen on karsittu pois ja johon sisältyy vain elämänymmärtämykselle olennaista tietoa.

⁵Planeettahierarkia on luvannut lahjoittaa meille seuraavalla vuosisadalla yleiskatsauksen inhimilliseen tajunnankehitykseen Lemuriassa, Atlantiksessa ja nykyisillä mantereillamme. Sellaisen historian voi kirjoittaa yksinomaan toisminä (essentiaaliminä).

TAJUNNANKEHITYS

3.24 Tajunnankehitys

¹Kehitymme automaattisesti opiskelemalla systemaattisesti eri elämänalueita ja toteamalla tosiasioita. Emme kehity spekuloiden. Teoreettinen tieto, jonka olemme saaneet lahjaksi toisten ansiosta, voi tosin olla hyvin arvokasta tietyllä inkarnaatiolla, mutta sen menettää helposti inkarnaatioverhojen hajotessa. Toisin sanoen teoreettinen tietämys on riittämätöntä. Vain ne perusteelliset kokemukset, joita monadi on itse saanut ja muokannut elämänymmärtämykseksi, ovat ainoa monadin kykyyn sisäistyneitä. Yksilön on siten sovellettava oppimaansa omassa elämässä. On välttämätöntä, että hänen kokemuksensa perustuu hänen omille elämyksilleen. Vain siten tietämisestä tulee tietoa, joka liittyy hänen alitajuntansa tietopä omaan.

²Sen tähden yksinomaan kokemuksen saaminen ei riitä siitä oppimiseen. Jos se olisi niin helppoa, emme tarvitsisi miljoonia vuosia oppiaksemme yksinkertaisinta tervettä järkeä. Se, mitä opimme, on tuhansissa inkarnaatioissa aiemmin saamiemme tuhansien samankaltaisten kokemusten uudelleen muistamista. Meidän tarvitsee saada samat kokemukset uudelleen siitä syystä, ettemme muokkaa kokemuksiamme. Epäilemättä kyky muokata niitä kasvaa yhä korkeammilla kehitystasoilla. Se, mitä ihminen on oppinut, kuuluu siten hänen kehitystasoonsa. Emme ole niin erikoisia kuin kuvittelemme olevamme.

³Monadi-yksilö-minä, joka on evolvoitunut eläinkunnasta, käyttää noin 40 000 inkarnaatiota voittaakseen varsinaisen barbaariasteen ja lisäksi noin 20 000 saavuttaakseen sivilisaatioasteen ymmärtämyksen, jatkuvalla barbaariuteen takaisin lankeamisen uhalla. Tajunnankehitys on hidas prosessi. Mutta mitä pidemmälle kehitys edistyy, sitä nopeammin se etenee, niin että jos ihmiset haluavat työskennellä itsetoteutuksen hyväksi, he voivat muutamassa kymmenessä inkarnaatiossa (nopeaan tahtiin otetuissa) saavuttaa suurempia tuloksia kuin aiemmin sadoissa ja tuhansissa.

⁴Mitä alkukantaisempi koko ihmiskunta on, sitä pidemmän ajan tajunnankehitys vie. Mutta niin pian kuin joku parhaimmisto alkaa tulla näkyviin ja kohoaa yleisen tason yläpuolelle, tilaisuuksia liittyy karkijoukkoon ja ”yletä nopeasti” tarjoutuu niille, joilla on riittävä vaisto ja vetovoiman kyky.

⁵Yleinen tajunnankehitys kulkee näennäisesti kehää (”kaikki palautuu”), mutta itse asiassa spiraalimaista liikettä, sillä ”kehä sulkeutuu” aina jokseenkin korkeammalla tasolla.

⁶Yksilö määrää itse kehitysvauhtinsa. On olemassa ennätyksen omistajia nopeassa kehitymisessä ja jälkeensä jääneisyydessä. Nopean kehittymisen ennätys on Christoksella, joka on kahdessakymmenessä miljoonassa vuodessa taittanut matkan barbaariasteen keskimmaisilta tasoilta kuudenteen luomakuntaan ja jolla nyt on alkava kosminen tajunta (42). Hänen kehitysvauhtinsa on vailla vertaa ihmiskunnan historiassa. Tiedonanto, jonka mukaan hän olisi ollut edistyneimpien ihmismonadien joukossa heitä siirrettäessä tänne toiselta planeetalta, ei ole oikein. Hän on ohittanut kaikki paitsi Gautama Buddhan, jolla oli suuri etumatka.

3.25 Tasot

¹Koko elämä kivikunnasta korkeimpaan jumaluuskuntaan on näennäisesti loputon sarja kehitystasoja. Tasot ovat todelliset luonnonluokat.

²Ihmiskunnassa kehitystaso riippuu kausaaliverhon iästä, inkarnaatioiden lukumäärästä, siitä, miten yksilö käyttää tilaisuudet oppimiseen, tiedon muokkaamiseen ja soveltamiseen.

³Tasomme ratkaisee, mitä voimme ymmärtää ja hyödyntää kokemuksista, joita elämä antaa.

⁴Ihmisen kehitystaso tulee näkyviin hänen viiden verhonsa ainesisällöstä. Mitä suurempi korkeampien molekyyli- tai atomilajien prosenttiluku on, sitä korkeamman tason hän on saavuttanut. Monadi on riippuvainen näiden molekyyli- tai atomilajien tajunnasta. Kun kaikki verhot koostuvat yksinomaan korkeimmista molekyyli- tai atomilajeista, on ihmisen tajunnankehitys päättynyt

ja monadi keskistyy toistriadin essentiaaliatomiin.

⁵Kehitystaso osoittautuu myös eri verhojen keskuksissa: niiden kiertonopeudessa, vapautuneiden puolien määrässä ja näiden kiertoliikkeessä.

⁶Riippuu monadin kehitystasosta, mitkä vaikutteet minä rekisteröi, muokkaa ja hyödyntää elämässä. Useimmilla vaikutteet tulevat fyysisestä ja emotionaalisesta maailmasta. Tämä tila jatkuu, kunnes yksilöstä on tullut mentaaliminä. Sen jälkeen mahdollisuus vastaanottaa virikkeitä ylitajunnasta kasvaa. Missä määrin yksilö vastaanottaa sellaisia virikkeitä, riippuu olennaisesti hänen yleisestä elämänasenteestaan ja pyrkimyksistään jatkuvaan yhteyteen Augoeideen kanssa.

⁷Fyysisessä mielessä ihmisillä on yleisesti katsoen yhtä toimintakelpoiset organismit. Tämän ihmiset näkevät, ja siten kaikki ihmiset ovat samanlaisia ja tasa-arvoisia. Psykologit oivaltavat nykyisin, että ihmiset voivat olla mitä eriaisteisimmin ”lahjakkaita”. Nämä erot saattavat johtua, vaikka harvemmin, aivojen laadusta. Yhdeksässäkymmenessäyhdeksässä tapauksessa sadasta ne johtuvat kausaaliverhon iästä ja yksilön kehitystasosta, mikä määräytyy siitä, missä määrin yksilö on aktivoinut emotionaalista ja mentaalista tajuntaa vastaavien verhojen molekyylilajeissa. Ero on suuri niiden välillä, joilla on takanaan sataviisikymmentätuhatta inkarnaatiota ja niiden, joilla on vain kolmekymmentätuhatta. Mitä useampia inkarnaatioita, sitä enemmän hankittua, yksilön alitajunnassa piilevänä säilyvää elämäkokemusta.

⁸Nämä esoteeriset tosiasiat tuntien voi on ymmärtää, että on olemassa eri kehitystasoteita ja kehitystasoja, ymmärtää mitä Rousseau tarkoitti sanoessaan, että mitään todellista demokratiaa ei voi koskaan olla olemassa.

3.26 Ihmisen kehitystasot

¹Inkarnaation aikana fyysisessä maailmassa ihminen on barbaariasteella alkukantaisen tunne-elämän omaava fysikaaliminä; sivilisaatioasteella emotionaaliminä, yleisesti katsoen poistoyöntävien tunteidensa hallitsema; kulttuuri- eli mystikkoasteella edelleen emotionaaliminä, mutta nyt luoksevetäviä emotionaalienergioita omaava; humaniteettiasteella perspektiivitajunnan omaava mentaaliminä ja emotionaalisesti ylivoimainen (ei enää tunnetilojensa uhri): idealieettiasteella kausaaliminä ja mentaalisesti ylivoimainen (ei enää enemmän tai vähemmän fiktiivisiin ajatusjärjestelmiin sitoutunut).

²Kaikki tämä sanottu koskee tietenkin ihmistä vasta täysin kehittyneenä ja lisäksi fyysisesti normaalina. Yleensä emotionaalisuus saavuttaa täyden kehityksensä neljännen eliniän (22–28) aikana (22–28) ja mentaalisuus viidennen eliniän (29–35) aikana. 35-vuotiaana yksilö yleensä alkaa kyetä ajattelemaan täysin itsenäisesti (riippumatta kasvu- ja opiskeluvuosien aikana saaduista ideoista). Usein tämä tuo mukanaan perusteellisen uudelleenharkinnan, joka saa yksilön hylkäämään siihenastisen maailman- ja elämänsä katsomuksensa ja hankkimaan oman saavutetun kehitystasoteen määräämän käsityksen (edellisissä inkarnaatioissa itse hankittu oman elämänymmärtämyksen).

³On korostettava voimakkaasti, ettei sääntöä saa absolutisoida, että kaikki tietämys on käsitettävä yleisenä elämään orientoitumisena toistaiseksi eikä (niin kuin tavallisesti tapahtuu) siitä pidä tulla kaava- tai dogmiajattelua, että elämä on muutosta ja kaikki on kehityksen lain alaista, yksilöllisesti ja kollektiivisesti.

⁴Barbaariasteella ihminen on yleisesti katsoen kaoottinen. Hän tuntee yhtä, sanoo toista ja tekee kolmatta. Sivilisaatioasteella hän ajattelee yhtä, tuntee toista, sanoo kolmatta ja tekee neljättä. Kulttuuriasteella hän alkaa tuntea, sanomaan ja tekemään samaa. Ja humaniteettiasteella hän ajattelee, tuntee, sanoo ja tekee samaa. Vasta silloin hän on yhtenäinen yksilö ja luotettava kaikissa olosuhteissa.

⁵Ihmisen eri kehitystasoteet merkitsevät yleisesti katsoen hänen luonteensa jatkuvaa vakauttamista. Hajanaisuus vähenee merkittävästi lukuun ottamatta inkarnaatioita, joissa hän altistuu

yhä vahvempaan vastakohtaisuuteen verhoissaan. Ihmisenä hän on valmis vasta kun hän mitä rajuimmista vaikutteista huolimatta on yhtenäinen.

⁶Ihmiskunnan parhaimmiston kuuluvat ne, jotka ovat saavuttaneet tasot 48:3 ja 47:5. Noin 60 prosenttia inkarnoituneesta ihmiskunnasta ei ole saavuttanut tasojen 48:4 ja 47:7 yli. Kysymys on nk. suuresta massasta, jolla on yli satatuhatta inkarnaatiota jäljellä, ennen kuin he ovat saavuttaneet parhaimmiston. Niin hitaasti etenee tajunnankehitys.

⁷Sivilisaatiot samoin kuin kulttuurit ovat olemassa antaakseen eri kehitysasteilla oleville klaaneille tilaisuuksia oppia sellaista, minkä he voivat käsittää. Sivilisaatioita rakentaa parhaimmisto ja sen jälkeen massat saavat inkarnoitua, minkä jälkeen sivilisaatio ja kulttuuri pian vajoavat alemmalle tasolle. Tämä tapahtuu noin 2500 vuoden pituisina sarjoina (eläinrata-aikakausina).

⁸Esoteerinen historia, joka on todellinen maailmanhistoria, antaa selonteon eri tasoilla inkarnoituneista ihmisryhmistä.

⁹Ei ole tiedonantoa siitä, kuinka suuri osuus ihmisten kokonaismäärästä (60 miljardia) on saavuttanut eri kehitysasteet. Olisi myös tarpeellista jatkuvasti oikaista sellainen tilasto, koska kausaaliverhon iän ei tarvitse olla ratkaiseva, vaikka se yleisesti katsoen on osoittanut olevan sitä. Jos minä päättää elää tajunnankehitykselleen ja määrätietoisesti pyrkii siihen, tulos on toisenlainen. On olemassa puhtaasti teoreettinen mahdollisuus ohittaa ihmiskunta yhdessä aionissa.

3.27 Ensimmäisen korkeamman tajunnan hankinta

¹Korkeampaa tajuntaa ei hankita kerralla. Yhteyttä korkeampaan voi verrata kudoksen alkuun, joka kasvaa yhä usemmilla langoilla, kunnes koko kudos koko leveydessään on valmis.

²Triadien välillä on kaksi lankayhteyttä, ja ne laajenevat vähitellen, kunnes kanava monadin siirtymiselle triadien välillä on muodostunut. Nämä langat liittävät ihmisen Augoeideeseen. Lankojen kautta Augoeides tuo inkarnaatioverhoille energian, joka pitää nämä elossa.

³Korkeimmilla eläimillä on yhteys myös alimpaan mentaalisuuteen ja ”langat”, jotka ulottuvat lajiin 47:7. Mutta niillä ei silti ole mentaalitajuntaa niin kuin ihmisellä.

⁴Monadina minä on ”psykologisesti nähden” itse tarkkaavaisuus. Kun olemme tarkkaavaisia, on se siten merkki siitä, että monadi tarkkailee jotakin verhoistaan. Kun koemme tunteita, on triadissa olevan monadin tarkkaavaisuus suuntaunut emotionaaliverhoon. Kun ajattelemme puhtaasti mentaalisesti, on triadissa olevan monadin tarkkaavaisuus suuntaunut mentaaliverhoon. Me aktivoimme verhojen tajunnan, näiden eri molekyyli-lajien tajunnan, suuntaamalla tarkkaavaisuutemme tähän tajuntaan (”eläen siinä”). Jos suuntaamme tarkkaavaisuutemme alempaan lajiin, niin elämme tässä alemmassa ja vahvistamme tämän alemman tajunnan valtaa vetää tarkkaavaisuus puoleensa. Tapa aktivoida korkeampaa tajuntaa on siten tarkkaavaisuuden suuntaamista tähän, esim. pohtimalla (”meditoimalla”) tästä tiedoksi saamaamme. Sillä tavoin vahvistamme myös korkeamman valtaa alempaan.

⁵Kukaan ei voi hankkia korkeampaa tajuntaa menetelmällisesti ennen kuin planeettahierarkian oppilaana.

REINKARNAATIO

3.28 Mitä reinkarnaatio tarkoittaa

¹Reinkarnaatio merkitsee, että alempi kausaaliverho (triadiverho) ja siinä oleva triadi, joka värähtelyillään saa aikaan mentaaliverhon, emotionaaliverhon ja eetteriverhon, ottaa hallintaansa jo valmistetun organismin.

²Uusia inkarnaatioverhoja (emotionaalista ja mentaalista) ohjaavat monessa suhteessa inkarnaatioon mukana seuraavat skandhat. Skandhat voidaan triadin tapaan lukea nk. alitajuntaan. Nämä skandhat sisältävät muun muassa sen, minkä yksilö on kerran kokemuksia ja teorioita muokkaamalla sisällyttänyt aivojensa ja verhojensa tajuntaan.

³Pitkä reinkarnaatioiden rivi on välttämätön, jotta monadista voisi tulla täysin subjektiivisesti ja objektiivisesti itsetietoinen kausaaliverhossaan. Yksilö on tajunnankehityksensä aikana kolmessa alimmassa luomakunnassa hankkinut kyvyn olla tietoinen fyysisessä, emotionaalisessa ja mentaalisessa maailmassa. Ihmiskunnassa hän tulee hankkimaan tajunnan kausaalimaailmassa (platonisessa ideain maailmassa), jolloin hänestä tulee kausaaliminä. Ihmismonadi ei ole tietoinen kausaaliverhossaan, vaan sen on inkarnoituttava voidakseen lainkaan olla tietoinen. Inkarnaatioiden välisenä aikana, sen jälkeen kun sen inkarnaatioverhot ovat hajonneet, monadi nukkuu triadissaan kausaaliverhossa uutta inkarnaatiota odottaen.

⁴Ihminen inkarnoituu kehityksen lakiin, kohtalon lakiin ja korjuun lakiin ja annettuihin fyysisiin olosuhteisiin kuuluvien tekijöiden vuoksi. Mitään määrättyjä aikoja ei ole. Uudelleen syntyminen on pikemminkin ryhmäilmiö kuin yksilöllinen ilmiö.

⁵Korjuun lain ja kohtalon lain toimenhaltijoilla ei ole mitään kohtuuttomia vaatimuksia, heidän arvioidessaan yksilön menneisyyttä uuden inkarnaation kannalta. Mutta olosuhteiden, saavutetun tason (ymmärtämyksen ja kyvyn) ja toteuttamisen välillä on suhteita.

⁶Ainoa määrätty asia erottuamme organismista eetteriverhoineen on jonkin vuoden kausi (oikeastaan ”aurinkomerkki”). Inkarnaatioiden välinen jatkuvuus tuo mukanaan, että synnymme uudelleen sekä aurinko että nouseva kohta samassa eläinratamerkissä (samassa kuussa ja saman tunnin aikana), jolloin viimeksi jätimme fyysiset verhomme. Jatkamme juuri siitä hetkestä, jolloin fyysinen elämämme katkesi syy-yhteydestään, ja uusi elämä yhtyy siihen, mihin vanha loppui. Uudelleen syntyminen ei ole sattumanvaraista, vaan inkarnaatiomme muodostavat yhtäjaksoisen elämänenergioiden sarjan.

⁷Niin kuin sikiö käy läpi koko biologisen kehitysprosessin, saa monadi jokaisessa inkarnaatiossa uusissa verhoissaan käydä läpi koko inhimillisen tajunnankehityksen sille tasolle, jonka se kerran on saavuttanut. Vasta sen jälkeen monadi voi jatkaa omaa katkennutta tajunnankehitystään. Edellytys sille, että monadi voi saavuttaa oman piilevän tasonsa on, että se saa uudessa inkarnaatiossa tilaisuuksia hankkia uudelleen tuolloin piilevät ominaisuutensa ja kykynsä.

⁸Yksilö syntyy rotuun, kansaan, uskontoon ja hyväksyy automaattisesti kasvuvuosinaan näihin kuuluvat idiologiat, idiosynkrasiat, ennakkoluulot, taikauskot, todellisuus- ja elämänkäsitykset. Nämä jäävät yleisesti katsoen lähtemättömiksi. Jos ne eivät vastaa yksilön kehitystasoa, hän saa ehkä tilaisuuden hankkia toisten kansojen, uskontojen, filosofioiden käsityksiä.

3.29 Reinkarnaation merkitys

¹Useimmissa inkarnaatioissa yksilö valmistautuu jossakin tulevassa inkarnaatiossa tarkoitettuihin tehtäviin. Jokaisessa inkarnaatiossa on sen tähden viisasta yrittää hankkia todellisuustietoa ja jatkaa kykyjensä edelleen kehittämistä. Aina on olemassa taipumus johonkin tiettyyn lahjakkuuteen, jota voi harjoittaa. Aina voi palvella. Huomattavaa panosta ei tehdä kaikissa inkarnaatioissa. Usein käy niin, että jossakin inkarnaatiossa hankkii syvän ymmärtämyksen ja ominaisuuksia, joita saa tilaisuuden käyttäen tehokkaasti vasta seuraavissa inkarnaatioissa.

²Ei voi olla kyllin kiitollinen siitä, että juuri syntymällä uudelleen on mahdollisuus saada

yhä järkevämpi käsitys todellisuudesta; vapautua näistä inkarnaatioverhoista ja niiden virheelisestä elämänasenteesta kaiken suhteen. Seuraavassa elämässämme ei ole paljon jäljellä siitä, mitä tässä elämässä pidämme totuutena ja todellisuutena. On todellinen onni saada oppia yhä järkevämpiä aatteita ja tulla sillä tavoin yhä vähemmän harhautuneeksi todellisuudessa. Ainakin historian kaikkine mielettömyyksineen pitäisi voida antaa meille tämä oivallus. On toinen asia, että alemmilla asteilla oleva suuri massa yhä vieläkin joutuu kaikenlaisten mielettömien aatteiden uhriksi. Mutta on aina ollut olemassa kulttuurieliitti, joka on kyennyt säilyttämään sen oivalluksen ja ymmärryksen, jonka ihmiskunta on vähitellen hankkinut kokoomansa elämänkokemuksen kautta.

³Useimmat ihmisen kokemat inkarnaatiot ovat yleisesti katsoen vailla merkitystä hänen kehitykselleen. Niin tulee olemaan, kunnes hän herää ja oivaltaa emotionaalisuuden illusivisuuden ja mentaalisuuden fiktiivisyyden, kunnes hänen silmänsä avautuvat näkemään todellisuuden, elämän tarkoituksen ja päämäärän. Jos hän sitten päättää työskennellä tajunnankehityksen hyväksi, omansa ja toisten, tulee kaikista vastaisista inkarnaatioista tärkeitä. Yksilö, joka valinnassaan eri teiden välillä palvella tajunnankehitystä aina valitsee tien, joka eniten hyödyttää koko ihmiskuntaa, edistyy myös itse nopeimmin. Tiedon antaminen ihmisille todellisuudesta, elämän tarkoituksesta ja päämäärästä on heidän vapauttamistaan yli yhdeksänkymmentäprosenttisesti niistä ratkaisemattomista ongelmista, joiden kanssa he painiskelevat ja joista he kärsivät. Kun näkee etsivien tuskan heidän kamppaillessaan vapautuakseen tietämättömyyden (illusioiden ja fiktoiden) pimeydestä, on tehtävä kaikki voitavansa heidän johtamiseksi todellisuuteen. Anna ihmisille tieto todellisuudesta, ja he ratkaisevat ongelmansa itse! He harhailevat ympäriinsä tietämättä, mikä on todellista, mikä on oikein, mikä on totta, ja tämä on perusta ihmiskunnan kurjuudelle. Silloin he käytännöllisesti katsoen voivat tehdä vain virheitä.

⁴Pitäisi olla tarpeeksi yksinkertaista selittää heille, että todellisuus muodostuu sarjasta eri tiheysasteen omaavia ainemaailmoja, jotka ovat samassa tilassa kuin näkemämme fyysinen maailmankaikkeus, että kaikki aine koostuu ikiatomeista (monadeista), että elämän tarkoitus on näiden monadien tajunnankehitys ja että tämä tapahtuu yhä korkeampien luomakuntien muodostamassa sarjassa. Se on kaikki, mitä meidän tarvitsee tietää vapautuaksemme useimmista tietämättömyyden spekulatioista.

⁵Me inkarnoidumme oppiaksemme tuntemaan fyysisen todellisuuden ja hankkiaksemme tässä elämässä, vaikeimmassa kaikista, ne perusluonteiset ominaisuudet ja kyvyt, jotka mahdollistavat jatkokehityksen korkeammassa maailmoissa. Olemme siis täällä hankkiaksemme kokemuksen kautta elämänymmärrystä. Fyysistä elämää on niin vaikea elää oikein (tajunnankehityksen mahdollistavien elämänlakien mukaisesti), että elämän tarkoitus jää meiltä saavuttamatta, jos emme oivalla, että meidän on autettava toisiamme kaikin mahdollisin tavoin. Tähän mennessä ihmiset ovat yleisesti katsoen vaikeuttaneet toistensa elämää. Me tuijotamme yksilön puutteita, jotka ovat väistämättömiä hänen tasollaan, ja vaikeutamme siten hänen pyrkimystään tulla ”paremmaksi”. Me vihaamme toisiamme (harjoitamme poistovoimaa) sen sijaan, että rakastaisimme toisiamme (harjoittaisimme vetovoimaa). Vihan perusluonteisia ilmauksia ovat pelko, suuttumus ja halveksunta; rakkauden ilmaisuja ovat ihailu, antamus ja myötätunto. Se, joka tahtoo auttaa kanssavaeltajiaan fyysisen elämän aavikolla, yrittää löytää heidän hyvät ominaisuutensa huonojen sijaan. Jokaisessa on jotain ihailemisen arvoista. Huonojen ominaisuuksien olemassaolon tunnemme. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella ne ovat selvimmän erottuvia. Niitä meidän ei tarvitse löytää, vetää esiin ja vahvistaa. Ihmiskunnan suuret kulttuurihahmot ovat yrittäneet auttaa ihmisiä elämään järkevää elämää. Eikö sitä asiaa ole vielä ymmärretty?

3.30 Piilevyyden merkitys

¹Kaikki edellisissä inkarnaatioissa kokemamme on ensitriadin alitajunnassa; siellä meidän menneisyytemme on piilevänä. Mutta uusissa aivoissamme emme tiedä enempää kuin sen, minkä voimme hankkia uudelleen. Tämä uudelleen hankinta tulee mahdolliseksi paljolti aiemmissa elämissä saavuttamamme ymmärtämyksen ansiosta, josta sittemmin on tullut piilevä. Missä määrin aiemmin hankitut ominaisuudet ja kyvyt voivat päästä oikeuksiinsa uudessa inkarnaatiossa, riippuu myös eetteriverhon laadusta. Piilevä ymmärtämys ilmenee aina jollakin tavalla, mutta vastaava kyky (myös piilevä nerous) voi jäädä saavuttamatta.

²Kuinka vähäinen piilevä ymmärtämys tavallisesti on, ilmenee parhaiten siitä, että useimmista mentaaliseen eliittin kuuluvista on tullut skeptikkoja. He ovat oivaltaneet, etteivät teologian dogmit, filosofian rakennelmat tai tieteen hypoteesit voi antaa järkevää selitystä olemassaolon laadusta tai elämän tarkoituksesta. Mutta heidän piilevä ymmärtämyksensä ei ole riittänyt antamaan heille oivallusta esoteriikan oikeellisuudesta.

³”Tieto on uudelleen muistamista” (Platon). Siten ei ole sanottu, että uudellen muistaminen on tietoa. Alitajunta on kaikkien inkarnaatioidemme aikana sisällyttänyt kaiken kokemamme, kaikki virheelliset ideologiat. Enin piilevästä on juurtuneita illuusio- ja fiktiojärjestelmiä. Sellaisista tulee synnynäisiä, järkkymätöntä varmuutta uudessa inkarnaatiossa, jos syntyy ympäristöön, jossa nämä fiktiot ovat vallitsevia. Piilevä tietämys ei siten sinänsä ole oikeaa tietämystä. Sitä se voi olla vain niiden tapauksessa, jotka ovat olleet vihittyjä ja kokeneet todellisuuden. Tieto oli Platonin aikana ja on vielä edelleenkin 2400 vuoden jälkeen sama kuin esoteerinen tieto, saavuttamaton kaikille, jotka eivät ole saaneet tutustua planeettahierarkian tietoon, jotka eivät ole hallinneet hylozoiikkaa niin, että he voivat jatkossa ajatella yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa.

⁴Entisen hyväksytyn oppilaan yleinen erehtymätön merkki on se, että hän on kehittänyt ainakin sellaisen ”esoteerisen vaiston”, ettei hän erehdy ”okkultisen” aineiston laadusta, osaa erottaa aidon epäaidosta, ja jälkimmäisessä tapauksessa oivaltaa että ”näin se ei voi olla”.

3.31 Elämä inkarnaatioiden välillä

¹Koko ihmiskunta on tietämätön yksilön jatko-olemassaolosta sen jälkeen, kun hän on jättänyt organisminsa eetteriverhoineen. Kaikkien uskontojen kuvitelmat ovat virheellisiä. Kristillinen oppi helvetistä on kaikista harhakuvitelmista pahin ja on aiheuttanut tarpeetonta kärsimystä lukemattomille ihmiselle emotionaalimaailmassa. Ainoa olemassa oleva helvetti on fyysinen maailma, ja se on ihmisten omaa aikaansaannosta. Emotionaalimaailmassa ei tarvitse kärsiä kenenkään, joka yksinkertaisesti kieltäytyy kärsimästä, kieltäytyy huomioimasta niitä pyyteitä, joita hän fyysisessä maailmassa harjoitti ja jotka ovat emotionaaliverhossa, mutta joita ei voi tyydyttää, koska tämä on mahdollista vain organismeissa. Ne, joilla on ollut yksinomaan fyysisiä harrastuksia, eivät löydä emotionaalisuudesta mitään näitä vastaavia ja niinpä he joko elävät puoliuneksivaa tajunnanelämää tai ovat niin emotionaalisesti kuin mentaalisesti harhautuneita.

²Esoteerikko on edelleen yhteydessä niihin, jotka hän jätti fyysiseen maailmaan ja seurustelee heidän kanssaan heidän nukkuessaan, samoin kuin edellä menneisiin ystäviinsä, jotka toivovat yhdessäolon jatkumista. Hän katsoo olevansa edelleen vastuussa heistä siinä määrin kuin hän voi jollakin tavalla auttaa, opastaa, lohduttaa heitä, niin kuin hän fyysisessä olemassaolossaan on vastuussa kaikista tapaamistaan ihmisistä siinä määrin kuin hän voi heitä jollakin tavalla auttaa. Tämä ei ole mikään rasittava velvollisuus, vaan välitön ilmaisu oivallukselle, että kaikki ovat yhtä.

³Elinikä emotionaalimaailmassa ylittää harvoin 100 vuotta. Mutta sitä elämää voi pidentää monella sadalla vuodella, jos yksilöt käyttävät emotionaalienergiaa vahvistamaan emotionaalitajuntaa ja siten ehkäisemään emotionaaliverhon eri molekyyli-lajien hajoamista. Jos yksilöt ovat emotionaalisesti aktiivisia, emotionaaliaine elävoityy, erityisesti niissä molekyyli-

lajeissa, jotka vastaavat heidän kehitystasoaan. Koska useimmat ovat harhautuneita ja pysyvät sellaisina, eikä heillä siten ole mitään aihetta aktivoida tajuntaansa, jää heidän emotionaalinen elinikänsä noin 25 vuodeksi. Mutta on esimerkkejä yksilöistä, joiden emotionaalinen elinaika on kestänyt jopa viisisataa vuotta. Poikkeukset vahvistavat myös tässä suhteessa säännön.

⁴Elämä emotionaalimaailmassa eroaa elämästä mentaalimaailmassa siinä, että emotionaaliset elämykset ovat objektiivisia, aineellisia ilmiöitä (tosin mielikuvituselämän aiheuttamia), kun taas mentaaliset ovat yksinomaan subjektiivisia.

⁵Ei voi kyllin voimakkaasti korostaa, että ihminen inkarnoituu elääkseen fyysisessä maailmassa ja että elämä inkarnaatioiden välillä emotionaalisessa ja mentaalisessa maailmassa on tarkoitettu lepokaudeksi. Tätä todistaa parhaiten se, ettei tietoa, kykyjä eikä ominaisuuksia voi hankkia näissä maailmoissa ja että yksilö, jos hän odottaa jotain muuta, joutuu erehtymättä näiden maailmojen illusiivisuuden ja fiktiivisyyden uhriksi.

⁶Vain fyysisessä maailmassa ihminen todella elää. Emotionaalisessa ja mentaalisessa maailmassa elämä on mielikuvituselämää, jota ihminen elää todellakaan ymmärtämättä sitä ja kykenemättä tekemään mitään oman ja toisten kehityksen hyväksi.

3.32 Reinkarnaatio ja elämäntietämättömyys

¹Buddhisteilla ja hinduilla on kylläkin tietoa reinkarnaatiosta (useimmissa tapauksissa sielunvaelluksen muodossa), mutta he näkevät sen kehityksen lain mukaisena automaattisena ilmiönä, mitä se todellakin on. Tästä monet itämaalaiset vetävät sen virheellisen johtopäätöksen, ettei heidän tarvitse huolehtia kehityksestään. Oikeastaan vain joogit pyrkivät tietoisesti jouduttamaan omaa kehitystään.

²Mutta se erehtyy, joka puolustautuu inkarnaatioiden lukumäärällä välttyäkseen työltä oman tajunnankehityksensä hyväksi. Elämän tarjouksien hyväksikäytön laiminlyönti merkitsee huonoa kylvöä. On totta, että olemme kaikki elämäntietämättömiä, mutta on olemassa aste-eroja, eivätkä kaikki sentään ole parantumattomia. Me kaikki voimme tehdä jotain kehityksen hyväksi, omamme ja toisten.

³On vaikeaa olla tietoinen siitä, että jokaisessa uudessa inkarnaatiossa on kasvuvuosien aikana kestävä kaikki eri kehitysstasteet aina barbaariasteelta lähtien. Vielä pahempaa on tietää, että ympäristö tulee istuttamaan meihin todellisuuden vastaiset katsantotapansa ja että vasta kypsässä iässä on hankkinut riittävän itsenäisen arvostelukyn voidakseen vapautua näistä ja saadakseen järkevän todellisuuskäsityksen ja elämäntutkimuksen. Sitten on toinen asia, onko joku kiinnostunut kysymään elämän tarkoituksesta ja etsiikö hän järkevää selitystä; jaksavatko etsimisen aloittavat tunkeutua läpi koko idiologioiden ja pelastusoppien labyrintin. Monet tarttuvat epävarmuuden toivottomuudesta johonkin tieteelliseen tai filosofiseen tai suorastaan uskonnolliseen järjestelmään.

ITSENSÄ TOTEUTTAMINEN

3.33 Välttämättömät ominaisuudet

¹Onni ei ole sitä, mitä ihmiset luulevat, ei sitä, mitä oppineet kaunopuheisesti saarnatuoleilta ja oppituoleilta julistavat. Onni on kyky, joka täytyy hankkia. Ilman tätä kykyä ensiminä ei voi tulla toisminäksi. Tästä johtuu esoteerinen sanonta, että ”ihmisen velvollisuus on olla onnellinen”, kohtuuton sanonta elämäntietämättömille.

²Emotionaalinen onnentoila samoin kuin mentaalinen ilontoila edellyttävät itseunohdusta, kykyä unohtaa ajatus omasta minästä ja elää toisille, aatteille, ihanteille jne. Se on tila, jonka ihminen itse voi saavuttaa tekeytymällä riippumattomaksi ulkoisista olosuhteista ja välinpitämättömäksi emotionaaliolennon mielialoille. On täysin turhaa vaatia toisia tekemään meidät onnellisiksi. Tämä vaatimus on perusta useimmille epäonnistuneille avioliitoille. Onni tulee meille, kun elämme tehdäksemme toiset onnellisiksi. Ilo kuuluu mentaalitajuntaan ja edellyttää mentaalisia harrastuksia. Autuus on essentiaalitajunnan luonne ja sen kokee essentiaalimaailman energioilla.

³Itseluottamus on ensiminälle välttämätön ominaisuus. Onneksi se hankitaan uudelleen jo lapsuudessa ymmärtämyksen ja kyvyn kasvaessa. Myös itsemääräävyys on välttämätön ja sen saavuttaa opiskelemalla ja hallitsemalla perusteellisesti yhä useampia tiedonaloja. Koska niiden kaikkien hallitseminen on meille mahdotonta, meidän on pakko luottaa siihen kokempääomaan, jonka sivilisaatio ja kulttuuri, tiede ja teknologia tarjoavat.

⁴Valitettavasti muodostaa normaaliyksilön objektiiviselle tajunnalle ”näkyvä” kosmisen aineellisen todellisuuden osa vain yhden prosentin kokonaisuudesta. Vienee kuitenkin aikaa, ennen kuin tiede hyväksyy esoteeriset aksiomit, että ensiminä ei voi tutkia todellisuutta ja että tämä kyvyttömyys on ensiminälle ylipääsemätön rajoitus. Täydellisenä ensiminänä monadi voi hankkia objektiivisen tajunnan 16:ssa aurinkokunnan 42 molekyyliä. Ensiminä ei voi itse ylittää rajaa mentaalisen ja kausaalisen tajunnan välillä. Tämä on mahdollista ainoastaan yhteydellä toisminään ja niiden avulla, joista on tullut toisminuuksia. On selvää, että mystikot, okkultistit, selvänäkijät ja joogit kiistävät tämän tosiasian. Siten he ovat oman tietämättömyytensä uhreja tai luottavat toisten tietämättömyyteen.

⁵Ihmiskunnan erehdys kaikkina aikoina on ollut, ettei se ole kyennyt näkemään ensiminän itsemääräävyyden rajaa. Filosofien, mystikkojen, okkultistien, selvänäkijöiden vaivannäöstä on kuitenkin ollut se hyöty, että se on merkinnyt oma-aloitteista tajunnanaktiivisuutta, edellytystä yhä korkeampien subjektiivisten ja objektiivisten tajunnanlajien hankintaan yhä korkeammissa molekyyliä. Se, joka aina tietää parhaiten, osoittaa, että hän yliarvioi itseään ja vähentää siten toisten luottamusta arvovaltaansa.

⁶Ensiminän käsitys on oikein, kun se on yhdenmukainen toisminuuksien yhteisen käsityksen kanssa. Muussa tapauksessa se määräytyy ensiminän kokemuksista, tiedosta ja ymmärtämyksestä, mutta on harvoin niin oikea kuin yksilö itse luulee. Hyvän annoksen tervettä skepsistä oman virheittömyyden suhteen pitäisi sisältyä ensiminän älylliseen varustukseen. Se, joka aina tietää parhaiten, osoittaa, että hän yliarvioi itseään ja vähentää siten toisten luottamusta arvovaltaansa.

⁷Sokraattinen oivallus, todellinen nöyryys, ei ole alemmuuskompleksi, vaan perustuu itse-tuntemukselle, oivallukselle, että ensiminä ei voi itse hankkia tietoa todellisuudesta ja elämästä. Se tieto on lahja planeettahierarkialta. Se, mikä ei ole tullut tai ei tule sieltä, ei ole todellista tietoa. Se on asia, joka filosofien, mystikkojen, okkultistien, selvänäkijöiden ja joogien on opittava.

⁸Augoeideen tehtävä ei ole auttaa ensiminää muotoilemaan maailmankatsomusta. Hän voi auttaa ihmistä hankkimaan korkeampia emotionaalisia ja mentaalisia tajunnanlajeja ja ne ominaisuudet, jotka ihmisen täytyy hankkia, jotta hän voisi tulla hyväksytyksi planeettahierarkian oppilaana. Hän voi auttaa ihmistä pääsemään yhteyteen toisminään kanssa, mutta ei välittää mitään toisminään tiedosta tai kyvystä. Myös yhteys on arvokas, koska se antaa

ihmiselle vakaan varmuuden siitä, että (käyttääksemme teologista puhetapaa) ”jumala on olemassa”. Tämä ei ole samaa kuin tietämättömyyden ”usko jumalaan”, oletamus johon kohdistuu epäily, tai se spekulatiivinen varmuus, joka jää mentaaliseksi, subjektiiviseksi varmuudeksi.

3.34 *Elämännäkemyksen merkitys*

¹Tietenkin on tärkeää tutkia fyysistä aineellista todellisuutta. Mutta on tärkeämpää tietää, kuinka meidän tulisi elää oikein. Maailmankatsomusta on yliarvioitu ja elämäkatsomusta aliarvioitu. Elämäkatsomus on siinä määrin laiminlyöty, että meidän nk. oikeuskäsitteissä on vielä jäänteitä, jotka kuuluvat barbaariasteelle.

²Eri uskonnot olivat yrityksiä auttaa ihmisiä elämään oikein. Teologisia käsitteitä muotoilleet olivat pakotettuja mukautumaan ajan hengen mahdollisuuteen ymmärtää. Sitä mukaa kuin tieto todellisuudesta ja elämästä kasvaa, täytyy myös elämäkatsomuksen käsitteiden tulla toisenlaisiksi. Tästä ei ole mitään ymmärretty, vaan ihmiskunnan suuri erehdys on ollut, että se on absolutisoinut teologiset apukäsitteet. Kun tieto aineellisesta todellisuudesta keskeytyksettä kasvaa, saamme jatkuvasti muuttuvan maailmankatsomuksen. Kun tieto elämästä kasvaa, täytyy myös elämäkatsomuksen muuttua.

³Myös ne, jotka opiskelevat esoteerista kirjallisuutta, arvostelevat usein ihmisiä heidän teoreettisten tietojensa ja maailmankatsomuksen ymmärtämisen perusteella. Tämä on väärin. Ihmisen kehitystaso osoittautuu olennaisesti hänen elämäkatsomuksellisessa ymmärtämyksessään, vetovoiman ominaisuuksissa ja ykseyden pyrkimyksessä. Teoreettinen tietämys on helposti hankittua, mutta ”sydämen ominaisuudet” ovat tulosta monen inkarnaation vakaasta pyrkimyksestä.

⁴Akateeminen koulutus on suunnattomasti yliarvostettu niin kuin kaikki tutkintojärjestelmät. Esoteerikolla on kyseenalainen huvi heittää melkein kaikki oppimansa ikkunasta ulos, oppia ja ajatella joka suhteessa uudelleen. Enin siitä on elämään kelpaamatonta, mikäli päämääränä ei ole tehdä elämänuraa yhteiskunnassa. Esoteerikolle ei tosin minkään inhimillisen pitäisi olla vierasta. Mutta vaadittavan tietämyksen voi itsenäisesti ajatteleva hankkia verrattomasti helpommin itse kuin ahtamalla päähänsä valtavan määrän tarpeettomia tietoja. Myös akateemikon täytyy hankkia yleissivistys omin päin akateemisten opintojensa lisäksi. Jos hän ei sitä tee, hän jää fakki-idiootiksi, surkeaksi ilmiöksi. Tulevaisuuden aatehistorialliset yleiskatsaukset tulevat nopeasti orientoimaan etsijän.

3.35 *Elämän tarkoitus*

¹Elämän tarkoitus on tajunnan kehittäminen. Teknisesti katsoen tämä kehitys on tulosta oma-aloitteisesta tajunnanaktivoinnista. Ensimmäinen päämäärä on toisminä. Toisminä on ykseysminä, jolle kaikki ovat yhtä, yksi ainoa kollektiivitajunta, yhteinen kollektiiviolento, jossa kaikilla kollektiivitajunnan hankkineilla on luovuttamaton osa. Tämän päämäärän ihminen saavuttaa palvelemalla ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä, toteuttamalla siten ykseyden siinä määrin kuin tämä on ihmiselle mahdollista. Se, joka on tehnyt kaikkensa tässä suhteessa, voi olla varma siitä, että hän tulee hyväksytyksi planeettahierarkian oppilaana ja edistyy nopeasti toisminäksi.

²On täysin väärin ajatella elämästä, että inkarnoidumme ollaksemme onnellisia ja että elämän tarkoitus on huvi ja nautinnot. Onni on tulos oikeasta elämänasenteesta, ollen jotakin, mikä ihmisen on itse hankittava palvelemalla ja ykseyteen pyrkimällä. Useimmilla on niin paljon huonoa kylvää korjattavanaan, että onni näyttää heille saavuttamattomalta ollen useimmiten verrattavissa keitaaseen aavikkovaelluksen aikana.

³Vasta sitten kun ihminen ymmärtää elämän tarkoituksen, tajunnankehityksen ainoana olennaisena arvona, hän oivaltaa omistamishalun turhuuden: turhuuden kaiken sen hankinnassa, jota hän luulee tavoittelemisen arvoiseksi, vaikka se itse asiassa on taakka. On niin loputtoman

paljon sellaista, mitä ihminen ei tarvitse ja esoteerikko on kiitollinen päästessään eroon siitä.

⁴On vain yksi ainoa kosminen tajunta, jossa jokaisella on luovuttamaton osa, itsehankitun kehitystason määräämä. Joka tämän on oivaltanut, oivaltaa myös kaiken elämän ykseyden, että tajunta on olennainen arvo. Hän ymmärtää myös, miksi ”palveleminen” on välttämätön tapa kehittyä, sillä osallistumalla toisten tajuannanelämään opimme ymmärtämään yhä laajemmin olemassaolon tajunnan aspektia.

⁵Palveleva elämä ei vain kehitä ihmistä automaattisesti, vaan merkitsee aina kaikille kaikilla tasoilla edellisissä inkarnaatioissa tehdyn pahan hyvitystä. Palveleminen ei merkitse vain hyvää kylvöä tulevaisuudelle, vaan myös parasta tapaa hävittää ”karma”. Jos ihmiset voisivat oivaltaa tämän, he voisivat tehdä elämästä paratiisin. Jos kaikki eläisivät toisia varten, kenenkään ei tarvitsisi ajatella itseään. Ja jokainen, joka elää niin kuin kaikkien pitäisi, voi odottaa, että korkeammat hallintoasteet huolehtivat siitä, että hän saa kaiken tarvitsemansa avun sen mukaan, minkä he katsovat parhaaksi. Sillä sellainen on elämän Laki, josta ihmiset eivät välitä.

⁶Esoteerikolle kaikki todellisuus on henkistä todellisuutta, sillä kaikilla maailmoilla on sama tehtävä: mahdollistaa tajunnankehitys. Kaikki toiminta on henkistä toimintaa, jos se suoritetaan oikeassa hengessä: ihmiskuntaa ja elämää palvellen. Pieninkin tehtävä, jota tarvitaan elämän toimimiseksi, on välttämätön ja sen tähden jumalallinen. Tosiasia, että palvelut ovat erilaisia ja ihmisten silmissä eriarvoisia, ei tässä yhteydessä merkitse mitään. Lattian lakaiseminen on yhtä tärkeää kuin valtion johtaminen. Kuningas, joka ei tätä oivalla, saa oppia lakaisemaan lattiaa.

3.36 Tieto täytyy soveltaa käytäntöön

¹Tiedon omaksuminen on erityinen kyky; toinen yhtä tärkeä kyky on tiedon hyödyntäminen, sen tarkoituksenmukainen ja tehokas soveltaminen. Monet tyytyvät teoreettiseen tietoonsa. Se antaa heille selkeyttä ja siten kaiken, minkä he katsovat tarvitsevansa. Tämä on useimpien väärinkäsitys.

²Kehittyminen ei merkitse yksinomaan yhä korkeampien tajunnanlajien ja niiden mukana seuraavan aine-energian hankkimista, vaan myös tämän tajunnan ja energian tarkoituksenmukaista hyväksikäyttöä. Eläminen merkitsee voimien käsittelyä. Ideat ovat voimia, ja jos minä ei niitä käytä, niin verhot käyttävät niitä ”synnynäisten” taipumustensa mukaan ja se on harvoin monadille eduksi.

³Energia vaatii purkautumistien, ja jos energiaa ei käytetä oikein, erehdykset ovat väistämättömiä. Elämä on kokeilua, joka antaa kokemusta. Voimme säästyä paljolta tarpeettomalta kokemukselta soveltamalla olemassa olevaa tietoa elämänlaeista. Siten voimme säästyä monelta inkarnaatiolta. Rajaton inkarnaatioiden määrä oli se, mitä vihityt tarkoittivat ”rangaistuksella ikuisessa helvetissä”, väärintulkittu niin kuin kaikki muu esoteerinen symboliikka. Mutta kuinka tietämättömyys voisi tulkita oikein?

⁴Ihmisen toive ymmärtää elämän tarkoitus ja päästä selvyYTEEN siitä, kuinka hänen tulisi elää järkevää elämää, saa hänet usein kiinnostumaan esoteerisesta tiedosta. Onnistuttuaan löytämään vastaukset näihin kysymyksiin, hän on täysin tyytyväinen saadessaan harjoittaa ensiminen itsekkäitä harrastuksia. Mutta jos hän ajattelisi vähän pitemmälle, tulevia inkarnaatioita, hän tekisi viisaasti ottaessaan elämän vakavammin. Sillä jokainen, joka tahtoo kehitystä, täytyy herättää, ja se voi merkitä aika epämiellyttävää uudelleen koulutusta ja elämää, joka saa hänet etsimään jotain toisenlaista. Jokainen, joka pitää fyysistä elämää tavoittelemisen arvoisena, ei ilmeisesti ole avannut silmiään huomaamaan, mitä elämä todella on. Muuten hän olisi voinut oppia sen katselemalla ympäriinsä maailmalla ja kysymällä itseltään, nähdessään kuinka useimmat ihmiset elävät, haluaisiko hän olla heidän paikallaan. Sillä hänellä on nimittäin mahdollisuus kokea se, josta välttyäkseen hän antaisi kaiken. Ei ole mitään muuta helvettiä kuin fyysinen elämä. Mutta jokainen, joka on kokenut sen puolen

elämästä, on varmaan samaa mieltä sen 45-minän kanssa, joka kutsui fyysistä maailmaa ”todelliseksi kylmäksi helvetiksi”. Toiset sanovat ”kuuma helveti”.

3.37 *Itsetuntemus*

¹Ihmisen inkarnaatiot koostuvat yhtä monesta ensiminästä, jotka kaikki ovat erilaisia (vaikka eri ensiminuuksien hankkimat taipumukset laahautuvat mukana). Triadin alitajunnan analyysi on analyysi eri ensiminuuksista eikä triadissa olevasta monadista, vaan monadista mitä erilaisimmin edellytyksin (verhojen departementit, vanhempien perintö, ympäristö, kulttuurinen taso, kyky hallita erilaisia energioita, hyvän ja huonon kylvön vaikutus jne.). Vain 45-minät voivat arvioida oikeudenmukaisesti monadin tason, piilevät ominaisuudet jne. Psykoanalyttikot eivät voi koskaan arvioida yksilöä oikein ja vahingoittavat usein enemmän kuin hyödyttävät.

²Elämäntietämättömyydessään ihmiset ovat aivan liian taipuvaisia uskomaan hankkineensa suuren suorituskyvyn, kun he tuntevat itsensä ympäristöään paremmaksi. He uskovat päässeensä pitkälle saavutettuaan korkeamman tason, hankittuaan vähän aiempaa oikeamman käsityksen. He ovat aivan liian helposti itseensä tyytyväisiä. Jos he voisivat ymmärtää, kuinka monta korkeampaa tasoa on jäljellä, ennen kuin he ovat saavuttaneet edes idealiteettiasteen ja tulleet kausaaliminuuksiksi, he voisivat oivaltaa oman vähäpätöisyytensä pikemminkin kuin tuntea itsensä tärkeiksi.

³Itsetuntemus on ennen kaikkea tietoa omasta kehitystasosta ja omasta rajoittuneisuudesta. Tähän vaaditaan oivallus siitä, kuinka paljon on jäljellä, ennen kuin on valmis ihmisenä, kuinka monta inkarnaatiota tähän kuluu. Paljon useampia kuin useimmat luulevat. Aivan liian monet katsovat kuuluvansa kulttuuriasteen saavuttaneisiin viiteentoista prosenttiin. Heidän tasonsa ilmenee parhaiten heidän asenteestaan kanssaihmiisiin. Mitä tietävät ihmiset kaikista niistä hyvistä ominaisuuksista, jotka heidän on hankittava korkeammalla emotionaaliasteella, kaikista korkeammalle mentaaliasteelle jäljelle jäävistä kyvyistä?

⁴Tärkeintä ensiminän itsetuntemuksessa on oivallus, että tämä minä ei voi hankkia tietoa todellisuudesta ja elämästä ja että sen korkein mahdollinen tehtävä on olla toisminän väline. Jokainen tämän oivalluksen saavuttanut on myös hankkinut välittömyyden ja yksinkertaisuuden, ollen siten vapaa kaikenlaisesta suuruudenhulluudesta.

⁵Meidän ei tarvitse tietää, kuinka monta aionia on kulunut siitä lähtien kun ensimmäisen asteen aurinkokunnan evoluutio onnistui saamaan aikaan ihmistyyppin ja nämä monadit voitiin pukea kausaaliverhoihin itsetietoisuuden hankkimista varten. Mutta yhden asian pitäisi herättää meidät ajattelemaan, tuntuipa se kuinka vaikealta tahansa. Nimittäin tämän: että yksilö on aina kehityksensä ensimmäiseltä asteelta lähtien uskonut ymmärtävänsä kaiken paremmin kuin muut. Mikä suunnaton aikakausi onkaan täytynyt kulua, ennen kuin arvostelukyky kehittyi sokraattiseen oivallukseen, ”tiedän, että en tiedä mitään”, mikä sisältää enemmän kuin oivalluksen omasta elämäntietämättömyydestä. Tämän voi muotoilla vielä osuvammin, ”tiedän, että olen typerys”, mikä olikin tämän tunnetun sanonnan tarkoitus, vaikka sitä ei niin voinut ilmaista.

⁶Vasta sitten kun yksilö on oivaltanut tämän, hän on hankkinut niin paljon elämänkoke-musta ja todellista nöyryyttä, että hän on kypsä vastaanottamaan todellisen tiedon. Niin kauan kuin uskomme inhimillisen järjen kykenevän arvostelemaan kaikkea, meillä ei ole edellytystä käsittää kausaalisia värähtelyjä, energioita, ideoita (sama asia). Ja ilman näitä ei ole mitään mahdollisuutta.

3.38 *Tiedosta viisauteen*

¹Todellisuuden täsmällinen käsittäminen on kaiketi vasta järkiasteella toiminnan ehdoton vaatimus. Silloin on ymmärrettävä, miksi on toimittava tietyllä tavalla voidakseen ylipäätään toimia.

²Mystikko ei tarvitse sellaista selvyyttä, koska vetovoiman dynaaminen energia on hänelle riittävä liikkeellepaneva voima. Mutta kokemus opettaa hänelle seuraamuksilla epäviisaista rakkaudenteosta, että myös viisaus ja oivallus ovat tarpeellisia. Jatkuvasti käy ilmi, että inhimillinen viisaus ei ole kovin viisas. Siitä alkaa todellisen viisauden metsästyks, ja se jatkuu inkarnaatioiden aikana, kunnes ihminen korkeamman mentaalisen kehityksen ansiosta saavuttaa ”tiedon maailman” ja huomaa, että viisauden edellytys on oivallus kaiken elämän ykseydestä. Vain ykseyteen, ykseyden maailmaan, astunut on viisas. Kausaalinen tieto todellisuudesta ei ole riittävä, jotta ihminen voisi aina ”elää oikein”, toimia viisaasti.

³Ensiminä voi hankkia tietoa, mutta viisaus on toisminän kyky. Viisaus vaatii essentiaalitajuntaa (intuitiota alkuperäisessä ja varsinaisessa merkityksessä), ykseystajuntaa, kollektiivitajuntaa, yhteisyystajuntaa. Mutta yksilö on matkalla kohti viisautta, jos hän vaivautuu soveltamaan käytäntöön saamaamme esoteerista tietoa, eikä tyydy opiskelemaan sitä vain teoreettisesti. Soveltamatta tieto on viisauden täydellinen vastakohta. Tiedon puutteellinen soveltaminen on virheidemme ja puutteidemme perusta. Tietoa seuraa vastuu, asia, jonka useimmat ottaisivat paremmin huomioon, jos he voisivat tutkia inkarnaatioitaan.

⁴Sivilisaatioasteella oleva ihminen voi käsittää hylozoikan korkeintaan työhypoteesina, vaikkakin todennäköisimpänä. Mutta se, joka ei voi oivaltaa sen yhtäpitävyyttä todellisuuden kanssa, ei ole koskaan todella ymmärtänyt sitä. Sillä se antaa ensiminälle ylivoimaisen käsityksen tuhansista muutoin selittämättömistä ilmiöistä ja suhteista, auttaa ymmärtämään sielunelämää ja sen ongelmia ja selkeyttää oikeaa elämänasennetta ja toimintaa. Mutta jos se jää vain teoriaksi ilman toteutusta ja ilman toteutumisen antamaa jatkuvasti kasvavaa ymmärtämystä sen oikeellisuudesta, se ei tuo mukanaan tarkoitettua tajunnankehitystä. Ja sitä kai useimmat etsijät tahtovat: ulottua yli saavuttamansa tason, käsittää ja ymmärtää omin neuvoin yhä enemmän. Ilman työtä itsetoteutuksen lain mukaan kehitys ei toteudu. Teoriat, joista ei koskaan tule muuta, joita ei sovelleta elävään elämään, lisäävät vain sitä elämänvastuuta, joka seuraa lisääntyvää tietoa ja erityisesti esoteerista tietoa. Oivalletun toteuttamatta jättäminen aiheuttaa meille lisääntyviä vaikeuksia tulevissa inkarnaatioissa, vähentää myös mahdollisuksiamme ymmärtää ja muistaa uudelleen, joka tapauksessa ei tuo mukanaan uusia elämän tarjouksia eikä tilaisuuksia jatkokehitykseen. Planeettahierarkia ei ole antanut meille tiedon kirjaa laittaaksemme sen tyynyn alle nukkuaksemme paremmin.

⁵On tärkeää oppia tekemään ero ensiminän tiedon ja toisminän viisauden välillä. Sillä tavoin oppii myös tekemään eron ensiminän ja toisminän energialajien välillä. Joka on oppinut tämän, on ratkaissut perusluonteisen elämänongelman, ongelman, joka yksilön on itse ratkaistava. Sitä ei kukaan toinen voi tehdä hänelle, kukaan toinen opettaa hänelle. Tämä ei ole mystiikkaa, mutta varmaankin todellisen elämäntaidon salaisuus, jonka löytää erottamalla olennaisen epäolennaisesta, elämällä määrätietoisesti ja tarkoituksenmukaisesti. Sillä tavoin tieto muuttuu viisaudeksi: mikä on ensiminän ongelma.

⁶Esoteerinen tieto ei suinkaan ole välttämätön tien löytämiseksi planeettahierarkiaan. Riittää kun hankkii vaadittavat ominaisuudet palvelemalla ja itsensä unohtamalla. Esoteriikan suurin merkitys on siinä, että se vapauttaa kaikista tietämättömyyden ideologioista ja tarjoaa teoreettisen maailman- ja elämäntutkimuksen niille, joiden täytyy saada sellainen pohja jolle rakentaa. Mutta jokainen, joka mentaalisesti oivaltaa kaikkien ideologioiden pitämättömyyden, tieteellisen hypoteesimenetelmän riittämättömyyden, täyttyy myötätunnosta kaikkea elämää kohtaan ja tahtoo vain auttaa milloin, miten, missä tahansa hän voi, kulkee jo tietä. Tätä tarkoitti syvä symbolinen sanonta ”kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen olette tehneet minulle” (palvelleet ykseyttä, lastenkieltä vihkiytymättömille).

⁷Rakastava sydän on korvaamaton ominaisuus ja välttämätön yksilön siirtyessä ensiminästä toisminäksi. Mutta tunne ei ole aina viisas. Emme ole olemassa kantaaksemme aina toisten taakat. Meillä ei ole oikeutta vapauttaa toisia ongelmista, jotka elämä on antanut heille

ratkaistaviksi heidän omaa kehitystään ajatellen, vapauttaa heitä saamasta tarpeellisia kokemuksia. Lähimmäisemme on se, joka on riippuvainen juuri meidän avustamme, jolla ei ole mitään muuta mahdollisuutta. Emme voi riittää kaikille tarvitseville. Emme voi auttaa teke-mällä haittaa itsellemme. Siellä, missä emme ole sitoutuneet velvollisuuksiin, emme ole vel-vollisia suostumaan toisten vaatimuksiin. Aina oikealla tavalla auttaminen vaatii viisautta. Hyvin vanha elämäkokemus on muuten perustana tunnetulle paradoksille: ”oikea tapa hankkia vihollisia, on lainata heille rahaa”. Jos jälleenmaksaminen tulee kysymykseen, se tuntuu velallisesta uhrilta, josta lainanantajan täytyy tuntea ikuista kiitollisuutta.

⁸Ihmiskunnalla on vielä pitkä matka kuljettavanaan, ennen kuin se voi nähdä ihmisen rajoit-tuneisuuden. Tämä ei ole mahdollista ilman sokraattista oivallusta, mikä on ensiminän viisau-den huippu.

3.39 Ymmärtämys

¹Yksilö voi usein ymmärtämättä käsittää sen, mikä on hänen kehitystasonsa yläpuolella. Hänen tasonsa määräytyy kokemuksista, joita hän on edellisissä inkarnaatioissaan koonnut ja muokannut. Hän ei ymmärrä sitä, mitä hän ei ole kokenut, muokannut ja siten sisällyttänyt ymmärtämykseensä. ”Yleinen” elämänymmärtämys osoittaa, missä tämä raja kulkee. Sillä ei tarvitse olla mitään yhtymäkohtia tosiasioiden loogisen käsittelyn kanssa teoreettisilla aine-aloilla. On mahdollista olla hyvin oppinut olematta edes järkevä, puhumattakaan viisas. Muistitietoa on suunnattomasti yliarvioitu.

²Tavallinen piirre ihmisissä on, että he uskovat ymmärtävänsä sellaista, jota heillä ei ole mahdollisuuksia ymmärtää. Erityisesti esoteerikoilla on runsaasti tilaisuuksia saada kokea tämä. Bacon huomautti samasta asiasta sanomalla, että ”filosofikouluissa adeptit oppivat uskomaan”. He uskovat ymmärtävänsä. He oppivat käsittämään loogisen järjestelmän. Mutta ymmärtääkseen täytyy osata ratkaista, onko ”ajatus yhtäpitävä todellisuuden kanssa.” Ja sen voi tehdä vasta todettuaan, että ajateltu osoittautuu todeksi kaikissa yhteyksissä.

ENSIMINÄ ONGELMANA

3.40 *Ensiminä on este toisminälle*

¹Ensiminän kollektiivitajunta on neljän inkarnaatioverhon (organismin, eetteri- emotionaali- ja mentaaliverhon) tajuntojen summa. Tätä kollektiivitajuntaa ei pidä sekoittaa triadiverhon kausaaliseen tajuntaan, joka on yhä pääasiassa aktiivimaton. Tämän kollektiivitajunnan illuusiot ja fiktiot ovat monadin suurimmat esteet kausaali- ja essentiaalitajunnan hankinnalle. Nämä emotionaaliset ja mentaaliset harhakuvitelmat pitävät yksilöä–monadia vankina inhimillisissä maailmoissa, kunnes monadi lopullisesti päättää hankkia toisminän tajunnan (ykseystajunnan).

²Ensiminän suurin illuusio on, että se uskoo olevansa uusi yksilö jokaisessa inkarnaatiossa. Todellinen Sisäfyksen työ on oppia jatkuvasti uudelleen, joutua kerta toisensa jälkeen illuusioiden ja fiktioiden kahleisiin.

³Teologien, filosofien ja okkulttistien spekulatiot ovat tyypillisiä sellaisia ensiminän fiktioita, joista tulee suoranaisia esteitä yksilön yrittäessä hankkia toisminän tajuntaa (nk. intuitiota, sen kolmea pääalajia). Ensitriadissa oleva monadi tekee itselleen vakavaa haittaa, jos se uskoo voivansa ratkaista maailman- ja elämäkatsomuksen omin päin, jos se Nietzschen tavoin kuvittelee voivansa tulla ”yli-ihmiseksi” tai rosenkreuz-järjestön Amorcin ja Martinuksen tavoin kuvittelee voivansa hankkia kosmisen tajunnan. Vain se, joka ajattelee yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa, voi saavuttaa korkeimpien maailmojen tajunnan.

⁴Yleensä ei myöskään tieteen edustajilla ole pyrkimystä oppia tuntemaan todellisuutta. He pitäytyvät siihen vähään, minkä voi todeta fyysisessä maailmassa. Tästä johtuu myös tiedemiesten suuri valta yleiseen mielipiteeseen. He katsovat, ettei ole olemassa mitään ”ylifyysistä”, ja se on asia, jonka massa käsittää ja hyväksyy sen jälkeen, kun se on vapautunut teologisesta fikcionalismista. Tiede näyttää, mitä se osaa, valtansa luontoon; myös se antaa arvovalta-aseman. Siten ei ole ihmeellistä, että alemmilla asteilla olevista, jotka eivät ole hankkineet emotionaalista (48:3) ja korkeampaa mentaalista (47:5) tajuntaa, tulee fysikalisteja. Kulttuuri- ja humaniteettiasteen saavuttaneet ovat yleensä olleet esoteerisiin tietokuntiin vihittyjä ja sen tähden esoteerinen tieto on heidän alitajunnassaan piilevänä. He ovat jääneet etsijöiksi.

⁵Tietenkin myös tiedemiehellä voi tieto olla piilevänä. Silloin hänellä ei ole mitään vaikeutta hyväksyä pythagoralaista hylozoikka todellisenä tietona tai ainakin työhypoteesina.

3.41 *Ensiminän hajanaisuus*

¹Ihmisen inkarnaatioverhot merkitsevät yhtä monta tajunnan pääalajia (fyysinen, emotionaalinen ja mentaalinen), jotka kaikki vaativat minätajunnan tarkkaavaisuutta. Minä heittelee näiden eri tajunnanlajien välillä. Tavallinen ihminen, jolla ei ole kaikkienielevää vakituista harrastusta, elää hajanaisen tajunnan tilassa. Tarkkaavaisuus suuntautuu milloin sinne, milloin tänne ja hän tyytyy tarkkaillun hetkelliseen ja pinnalliseen käsitykseen, olkoon se sitten fyysisesti objektiivinen tai emotionaalis-mentaalisesti subjektiivinen.

²Niin kauan kuin monadi on vielä kyvytön ohjaamaan mentaalienergioita emotionaaliverhoon ja sieltä edelleen eetteriverhon kautta aivoihin, se on avuttomasti eri verhotajuntojensa armoilla ja jää siksi, mitä se eri verhoissaan on. Niin kauan kuin monadi ei ole hankkinut tajunnan-jatkuvuutta verhojensa välille, se on täysin samastunut tajuntaan siinä verhossa, jossa se hetkelisesti on; unohtaen sen tähden, mitä se muissa verhoissaan tietää ja jää hajanaiseksi olemukseksi.

3.42 *Ensiminä on tietämättömyysminä*

¹Ensiminä ei voi hankkia tietoa todellisuudesta ja elämästä, olemassaolon tarkoituksesta ja päämäärästä, korkeammista valtakunnista, näitä maailmoja asuttavista olennoista jne. Ensiminä ei voi omin päin tietää mitään sen lisäksi, mitä se on voinut todeta fyysisessä maa-

ilmassa ja mitä selvänäkijät voivat nähdä emotionaalimaailmassa. Kukaan itseoppinut näkijä ei ole kyennyt hankkimaan edes mentaalista objektiivista tajuntaa.

²Ensimmäinen ei voi ratkaista ongelmia, jotka koskevat inhimillisten maailmojen (47–49) yläpuolella olevaa todellisuutta, ja tämä koskee niin maailmankatsomuksen kuin elämäntajomuksen ongelmia. Ensimmäinen ei voi ratkaista edes ylifyysisiä ongelmia (maailman 49 ylittäviä ongelmia) ilman Augoeideen tai planeettahierarkian apua. Ensimmäinen voi kylläkin saada yhteyden niin kausaali- kuin essentiaalimaailmaan. Mutta sillä ei ole mitään takuuta siitä, että tämä yhteys antaa oikean ratkaisun. Joka tapauksessa sen oivallus riittää vain fyysisen maailman ongelmiin.

³Emotiomaailmassa olevat ihmiset eivät tiedä enempää kuin fyysisessä maailmassa olevat. Yleensä he ovat pikemminkin enemmän harhautuneita, mikä ei estä heitä uskomasta olevansa kaikkietäviä ja tietenkin he onnistuvat vakuuttamaan selvänäkijät siitä, että he puhuvat silkkaa viisautta.

⁴Jokainen teologi, filosofi, mystikko, okkulttisti, selvänäkijä laatii oman käsityksensä todellisuudesta käyttäen lähteitä, joita hänellä mahdollisesti on ja uskoo sitten omaavansa oikean todellisuuskäsityksen. Mutta he kaikki ovat väärässä, sillä kukaan ensimmäinen ei voi muotoilla todellisuuden kanssa yhdenmukaista maailman- ja elämäntajomusta. Tämä olkoon ”ankarasti sanottu” ja tuskallista niille, jotka ovat luottaneet ensimmäinuuksien rakennelmiin. Kaiketi on myös väistämätöntä, että kaikki vakuuttuneet kiistävät tämän tosiasian. Hyvin harvat ymmärtänevät, että on kysymys hypoteeseista; hyvin harvat tunnustanevat tämän halukkaasti; ja vienee aikaa, ennen kuin ihmiskunta voi oivaltaa tämän.

⁵Ensimmäisen kirjalliset teokset kehittävät emotionaalitajuntaa ja sen filosofiset teokset päätelmä- ja periaateajattelua. Mutta ilman kausaalisen ideain maailman ideoiden vaikutusta, ideoiden, jotka ovat yhtäpitäviä todellisuuden kanssa, näillä töillä on harhauttava vaikutus todellisuuden ja elämän suhteen. Niiden varsinainen merkitys on emotionaalisen ja mentaalisen tajunnan aktivointi ikään kuin valmistavana koulutuksena (propedeutiikkana), valmistautumisena todellisuusideoiden käsittämiseen. Ilman kausaali-ideoiden hankintaa ihminen ei voi koskaan tulla tietoiseksi kausaaliverhossaan, ei voi koskaan tulla siksi, mikä hänestä joskus on tuleva: kausaaliminä.

⁶Oppineet ovat aina johtaneet ihmiskunnan harhaan. Oppineet ovat kaikkina aikoina opettaneet sellaista, mitä he eivät ole tienneet ja joutuneet omien spekulatioidensa uhreiksi. Uudessa inkarnaatiossa he löytävät omat mielijohteensa vanhasta kirjallisuudesta ja näkevät tunnistamisen tiedon todisteena. Mutta vanhassa kirjallisuudessa ei ole mitään tietoa. Olemassa ollut tieto oli salaista, eikä sitä koskaan annettu vihkiytymättömille.

⁷Tämän tiedon todellisuudesta ja elämästä olemme aina saaneet lahjana planeettahierarkialta ja saamme sen yhäkin sieltä. Ensimmäisen mielipiteet ja käsitykset ovat oikeita siinä määrin kuin ne ovat yhdenmukaisia tämän tiedon kanssa, virheellisiä siinä määrin kuin ne poikkeavat tästä.

⁸Tästä seuraa, että ne ensimmäiset, joilla on tietoa todellisuudesta, ovat planeettahierarkian oppilaita ja että ne jotka eivät ole oppilaita, eivät voi omin neuvoin tietää mitään fyysisen maailman ulkopuolella olevasta.

⁹Tietääkseen ja osatakseen ihmisen on ensiksi tultava planeettahierarkian oppilaaksi; se on ainoa tie. Hierarkialta saamamme teoreettinen tieto on välttämätön perusta oikealle maailman- ja elämäntajomukselle. Sen käytännöllinen toteuttaminen vaatii kuitenkin suunnattoman paljon enemmän: toisminänsä tajunnan hankinnan, toisminänsä tulemisen. Toisminänsä tajunnan lopullinen aktivointimenetelmä on aina esoteerisen opettajan yksilöllisesti muotoilema. Opettaja, joka menettelee planeettahierarkian toimeksiannon mukaan antaa niin menetelmän kuin energiat, jotka ovat kohoamiselle välttämättömiä. Ilman planeettahierarkian apua kenestäkään ihmisestä ei voi tulla toisminä.

¹⁰Niin kauan kuin monadi voi olla inhimillisen maailman ilmiöiden lumoissa, on riippu-

vainen niistä, niin kauan se jää ensiminäksi. Niin kauan monadi on myös ensiminän tajunnanlajien uhri, inhimillisen järjen spekulatioiden (teologian dogmien, filosofian teorioiden, tieteen lyhytaikaisten hypoteesien) uhri, niiden emotionaalisten ja mentaalisten värähtelyjen uhri, jotka telepaattisesti virtaavat sen emotionaali- ja mentaaliverhon lävitse ja kykenevät tunkeutumaan sen aivoihin.

¹¹Vasta yhteydellä Augoeideeseensa, hankkimillaan ykseyskyvyillä (ykseyden pyrkimyksellä kaikin ajateltavin tavoin) monadi voi hyödyntää toistriadin energiat ja löytää oikean tien.

¹²Ensiminä on tietämättömyysminä, sillä ilman sitä ”järjen kipinää”, jonka monadi tiedostamattaan omaksuu triadiverhossa, ihminen ei pääsisi paljon pitemmälle kuin korkein eläinlaji, olisi korkeampi mentaalinen tajunta (47:5) saavuttamattomissa.

¹³Mahdollisuutemme hankkia perspektiivitajunta johtuu siitä, että me vähitellen vuosituhansien aikana olemme saaneet todellisuusideoita mentaalisilta neroilta, joilla on ollut yhteys kausaalimaailmaan. Ilman heitä olisimme jääneet barbaariasteelle. Myös tämä on asia, jota oppineet eivät voi oivaltaa, koska he eivät voi käsittää nerouden olemusta. Heidän yrityksensä selittää todistavat tavallista avuttomuutta ja fiktiivisyyttä.

¹⁴Ensiminä lähtee käsin kosketeltavasta aineaspektista tietämättä tajunnanaspektista ja energia-aspektista. Hankkiakseen tietoa todellisuudesta ja elämästä monadin täytyy siirtyä toistriadiin. Laurency on lähtenyt aineaspektista luodakseen helpomman yleiskatsauksen kokonaisuuteen, jotta siitä tulisi helpommin käsitettävä vihkiytymättömille. Planeettahierarkian oppilaana saa ajatella kaiken uudelleen tajunnanaspektista alkaen. Mutta tällä esoteerisella subjektivismilla ei ole mitään yhteistä filosofisen subjektivismin kanssa, sillä esoteerinen subjektivismi perustuu kolmen aspektin ymmärtämykselle.

¹⁵Kun on kerran ymmärtänyt, että dynamis vaikuttaa tajunnan kautta, että tajunta vetää puoleensa energioita, saa tajunta toisen merkityksen. Ongelmana on, miten tämän tulee tapahtua. Sitä ensiminä ei tiedä eikä osaa. Siihen tarvitaan ”toiset työvälineet”.

¹⁶Ensiminä on tietämätön ja tulee olemaan sitä, vaikka sen ei esoteriikan ansiosta tarvitsekaan olla harhautunut. Se tulee aina tekemään virheitä ja tyhmyyksiä. Saadakseen todellista tietoa elämänilmiöistä ihmiset tulevat aina olemaan riippuvaisia viidennessä luomakunnassa olevista. Kausaalinen objektiivinen tajunta ei riitä, koska siltä jäävät korkeampien maailmojen energiat ymmärtämättä. Ilkeys ja pahuus osoittavat vain, että ihminen oleskelee alemmalla kehitystasolla. Lapset ovat julmia, koska ne käyvät uudelleen läpi ihmiskunnan tajunnankehityksen aina barbaariasteelta lähtien. Esoteriikan mukaan elämäntietämättömyys on pahuuden perusta, joten edistys on mahdollista yksinomaan kasvavan elämänymmärtämyksen ansiosta.

3.43 Samastumattomuus ensiminään

¹Niin pian kuin yksilö (monadi, minä) samastuu ensiminäänsä (minkä useimmat lakkaamatta tekevät), hän tekee perusluonteisen erehdyksen elämän suhteen. Tämä erehdys on tietämättömyyden asteella väistämätön. Se on ihmiskunnan vaikeuksien perusta ja syy. Ilman elämäntietoa ihmisillä ei ole mahdollisuutta oivaltaa tätä, koska monadi ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla voi olla tietoinen vain inkarnaatioverhoissaan ja sen tähden samastuu verhoihinsa. On väistämätöntä että monadi uskoo olevansa siellä, missä sen minätajunta on aktiivinen. Juuri tätä vihityt tarkoittivat ”suurella illuusiolla”.

²Enstriadin riippuvuudesta vapautumisen menetelmään kuuluu muun muassa elämän oikein järjestäminen, ajan oikea käyttö, kaiken epäolennaisen poistaminen, johdonmukainen itsehtyjen normien soveltaminen, verhojen asteittainen hienostuminen jne.

³Minä on monadi triadissa kausaaliverhossa, joka on ”sielu”. Vaikka minä ei ole hankkinut tajuntaa tässä verhossa, minä on potentiaalisesti sielu, ihmisen ylitajunta. Voidaan sanoa, että jokainen sieluun suunnattu ajatus saavuttaa tavalla tai toisella kausaaliverhon ja vaikuttaa siihen, ja että siinä silmänräpäyksessä minä on sielu, vaikka minä ei sitä tiedä tai ei havaitse mitään. Alitajunnassa on paljon sellaista, minkä olemassaoloa olemme mitään aavistamatto-

mia. Kaikki verhot ovat aktiivisia; emotionaali- ja mentaaliverho eivät ole koskaan levossa ollen alttiita ulkoapäin tai minästä tuleville vaikutteille; eetteriverhon ollessa altis jollekin viidestä elämänenergiasta. Minä on siten sielu, kun se tahtoo olla sitä ja niin kauan kuin minätajunnan tarkkaavaisuus suuntautuu sieluun. Se on tiedostamaton samastuminen, jota Augoeides aina voi käyttää jollakin tavalla.

3.44 Ensiminän on määrä olla toisminän väline

¹Yksilön on opittava oivaltamaan, että ensiminä, joka muodostuu inkarnaatioverhoista, on vain kausaaliverhossa olevan monadin väline; väline, jota monadin tulee oppia käyttämään hyväkseen joka suhteessa oikealla tavalla. Hänen on opittava ymmärtämään, ettei hän ole verhonsa, vaan että nämä ovat välineitä, joita hänen on käytettävä hankkiakseen yhä korkeampia tajunnanlajeja hankkimalla vaadittavia ominaisuuksia ja tekemällä tämä fyysisessä maailmassa. Sanonta ”unohtaa itsensä” viittaa juuri tähän, ettei hän ole verhonsa ja että nämä täytyy automatisoida, niin ettei monadin tarvitse omistaa niille mitään huomiota. Niin kauan kuin monadi on kiinnostunut verhoistaan ja jokin näiden tajunnansisällössä kiehtoo häntä, yksilö jää ensiminäksi. Elämällä toisille, ihmiskunnalle, kehitykselle, ykseydelle monadi hankkii automaattisesti vaadittavia kykyjä tullakseen toisminäksi. Kun monadi on hankkinut nämä kyvyt, se saa oppilaana oppia menetelmän, joka mahdollistaa sen siirtymisen ensitriadista toistriadiin. Palvelemalla ykseyttä monadi on osoittanut, että se on valmis kollektiiviseen elämään.

²Ensiminän (nk. persoonallisuuden) tehtävä on tulla Augoeideensa välineeksi ja myöhemmin monadin välineeksi toisminänä (monadi toistriadissa). ”Esoteerinen elämä” on mahdollinen, kun tajunnankehitys on tullut ensisijaiseksi ja olemassaolon aineaspekti on saanut toisen sijan.

³Etsijöissä, oppilaskokelaissa, ensiminä on hyvin epätäydellinen toisminän väline. Heidän suurin ansionsa on kuitenkin, että he tahtovat tehdä ensiminästä välineen. Korkeimmalla emotionaaliasteella ensiminästä voi tulla nk. pyhimys ja siten monadi on ottanut huomattavimman askeleen tiellään toisminäksi. Mentaaliminänä yksilö voi sitten hankkia kausaalitajunnan.

⁴Ensiminästä tulee viimein täydellinen toisminän väline samoin kuin toisminän energioita yhä korkeampien energioiden väline. Silloin ensiminä kykenee auttamaan niitä, joista ei vielä ole tullut planeettahierarkian oppilaita samoin kuin – ja tämä on hänen huomattava tuleva tehtävänsä – tulla vuorostaan kolmen alimman luomakunnan monadien hierarkiaksi ja valvoa näiden tajunnankehitystä.

3.45 Ensiminää auttavia oivalluksia

¹Ensiminä on epätäydellinen, täynnä virheitä ja puutteita. Muutoin se olisi toisminä. Meitä ei auta virheisiimme tuijottaminen eikä menneiden tyhmyyksiemme harmittelu. Sen sijaan voimme oppia niistä.

²Ihminen ei ole parantumattoman paha. Mutta se näyttää siltä, koska hän on harjoittanut vihaa, tuominnut ja moittinut, nähnyt vain virheitä ja puutteita ja sillä tavoin vahvistanut näitä taipumuksia. Jos hän olisi yrittänyt löytää kaikki hyvät mahdollisuudet, olisi näyttänyt toisensaiselta. Ihminen on osallinen kosmiseen kokonaistajuntaan ja siten hänellä on edellytyksiä päästä osalliseksi kosmisesta jumalallisuudesta. Mutta hänen on tehtävä jotain saavuttaakseen sen. Evoluutio merkitsee edistymisen hyväksi tehtyä työtä.

³Hyvä sääntö jokaiselle, jolla ei ole pääsyä toisminuoksien tajuntaan, on etsiä kaikkien käsityksessä olevaa yhteistä. Inhimillisen tietämyksen historia osoittaa kuitenkin, että kaikki ensiminät yhdessä aivan liian usein voivat olla väärässä. Miljardien ihmisten usko ei ole riittävä pohja, jolle voi rakentaa. Myös yhden sukupolven tieteellinen ajattelu korvautuu uuden sukupolven ajattelulla, jos ei aiemmin. Kaikki tämä on pelkkiä itsestäänselvyyksiä, ja kuitenkin ne näyttävät aina unohtuvan.

⁴Kärsiikö ihminen niin paljon epävarmuudesta, että hän mieluummin tyytyy todentuntaiseen varmuuteen? Hänellä on tarve tuntea varmuutta, mikä on illuusio, koska me todella elämme epävarmuudessa (ja useimmat pelossa), koska emme voi nähdä tulevaisuuteen. Myös skeptikko on varma skeptisismissään. Monet ovat saaneet maksaa elämällään yritettyään (tietenkin turhaan) riistää ihmisiltä heidän varmuutensa, ja varmaa on, ettei tästä tule koskaan suosittua. Uranuurtaja saa ”ottaa sen koetuksena”.

⁵Esoteerikot ovat saaneet enemmän kuin he tarvitsevat, jotta he eivät joutuisi elämäntietämättömyyden maailman- ja elämänkatsomusta koskevien spekulatioiden uhreiksi. He ovat saaneet tiedon olennaisista elämänlaeista voidakseen itse ratkaista omat elämänongelmansa. Ei ole tarkoitus, että meillä olisi käyttäytymisohjeita kaikille ajateltavissa oleville elämäntilanteille. Siten meistä tulisi robotteja. Me kehitymme ratkaisemalla elämänongelmia, joiden ratkaiseminen kuuluu ihmiskunnan tehtäviin. Tajunnankehitys ei ole mikään ajattelemattomuuden prosessi. Meidän on kehitettävä järkeämme ja arvostelukykymme soveltamalla elämänlaeista saamaamme tietoa. Jokaisen on ratkaistava itse ongelmansa parhaan kykynsä mukaan. Tämä ei estä meitä analysoimasta yksilöllisiä ongelmiamme enemmän elämää kokeen kanssa. Mutta ratkaiseva päätös on omalla vastuullamme, tahdommepa sitä tai emme. Meillä ei ole oikeutta syyttää toisia, asia, jota aivan liian useat, aivan liian epäitsenäiset eivät ilmeisesti ole oivaltaneet.

⁶Olemme saaneet riittävästi esoteerisia tosiasioita saadaksemme oikean näkemyksen olemassaolosta, elämän tarkoituksesta, muodostaaksemme itsellemme järkevän ja tarkoituksenmukaisen maailmankatsomuksen; useampia tosiasioita kuin voimme käyttää hyväksemme, voimme koskaan soveltaa. Spekulaativimma on hyödytöntä, estää meitä elämästä järkevää, palvelevaa elämää. Toistuva kysymyksemme kaikenlaisten spekulaatioiden edessä tulisi olla ”tarvitseeko meidän tietää tämä elääksemme?” Tietenkään tätä kysymystä ei voi soveltaa tieteelliseen tutkimukseen, joka ei koskaan voi ratkaista, onko siitä mitään hyötyä. Se on suurelta osin rajoittunut sattumanvaraiseen tutkimukseen, ja sille voivat myös negatiiviset tulokset olla merkityksellisiä

⁷Ihmisten ajattelussa on kaksi taipumusta, molemmat yhtä turmiollisia: taipumus herkkäuskoisuuteen ja taipumus dogmatisointiin. Herkkäuskoisuus saa hyväksymään melkein minkälaisia järjettömyyksiä tahansa. Dogmatisointi on tajunnankehityksen suurin este. Teologian dogmit perustuvat historiallisiin näennäistosiasioihin (väärin). Filosofian dogmit ovat mentaalisia virherakennelmia, eivätkä filosofit vieläkään ole onnistuneet ratkaisemaan ainutakaan perusluonteista todellisuuden ongelmaa. Tieteen dogmit ovat päivän hypoteeseja, joita opetetaan kouluissa ja yliopistoissa ikään kuin pätevinä ja joista aivan liian usein tulee määrääviä kokonaisen sukupolven ajattelutavalle.

⁸Olemme kaikki aikamme lapsia, ja normaaliyksilön (useimpien) sielunelämä (emotionaalinen ja mentaalinen) ilmentää tiedostamatta vallitsevaa yleistä elämäntietämättömyyttä, jolla on taipumus fysikalismiin myös sellaisissa asioissa, jotka voitaisiin muuten lukea ”ylevämpiin mielenkiinnon kohteisiin”. Sarastava oivallus tästä ja tyytymättömyyden tunne sellaisen elämäntavan suhteen johtavat monissa neuroottisiin vaikeuksiin, mutta herättää myös kaipuun johonkin, joka voisi vapauttaa ajan rauhattomuudesta ja suoda sopusointua ja elämäniloa. Yhä useammat todella asiantuntevat psykosyntetikot ymmärtävät, että on välttämätöntä herättää heiltä apua hakevissa oivallus totuttujen tunnereaktioiden täydellisestä muutoksesta, lapsuudesta lähtien hankittujen automatisoituneiden tajunnanilmaisujen pois kitkemisestä, oivallus koko ihmisen uusintakoulutuksesta. Tämä edellyttää täysin uutta näkemystä elämästä ja ihmisistä. Vallitseva normaalinäkemys on riittävästi osoittanut kelpaamattomuutensa elämään, täydellisen todellisuustajunsa puutteen.

⁹Ensimmäisellä on kolme päämäärää: löytää ykseys, hankkia tieto todellisuudesta, hankkia toteuttamisen tahto. Näillä oivalluksilla ja kyvyillä meistä voi tulla planeettahierarkian kelloja välineitä (ja oppilaita).

3.46 TERMINOLOGIA JA SYMBOLIT

¹”Ensiminä” on sopivin nimitys niille viidelle inkarnaatioverholle, joita teosofit kutsuvat ”persoonallisuudeksi”. Toisminä on paras nimitys sille, jota he kutsuvat ”egoksi”. Joskus he tarkoittavat ”egolla” yksinomaan kausaaliverhoa.

²Ensiminä on se, mitä aidot gnostikot (teurgit) nimittivät ”kynnyksen vartijaksi” (Dweller on the threshold), jolla korostettiin erityisesti sitä, että ensiminä estää (illuusioiden ja fiktioiden vallassa olevaa) monadia saavuttamasta toisminää.

³Ensiminä on symbolisesti nähden ”jumalan lapsi”, isän rakastama ja osa hänen elämäänsä. Tästä aiheutuva tunne antaa oikean asenteen elämään ja ilmaisee yksinkertaisinta tapaa saavuttaa yhteys Augoeideeseen.

⁴On paikallaan huomauttaa niille, jotka opiskelevat esoteerista kirjallisuutta englannin kielellä, että sana ”consciousness” tarkoittaa ensiminän tajuntaa, ei toisminän tajuntaa tai vielä korkeampia tajunnanlajeja. Näille korkeammille lajeille englantilaisten kirjailijoiden täytyy, merkillistä kyllä, turvautua sellaisiin sanoihin kuin ”awareness, apprehension” jne.

3.47 LOPPUSANAT

¹Tähän osastoon on otettu mukaan paljon sellaista, mikä monien lukijoiden mielestä ei kuulu tähän yhteyteen, ja he ovat oikeassa. Toiset ehkä ovat iloisia siitä, että se on tullut sanottua. On niin paljon sanomisen arvoista, ja näiden esoteeristen ”aforismien” julkaisija tahtoo sisällyttää niin monta niistä kuin mahdollista tähän viimeiseen työhönsä.

²Ihmiset ovat yleisesti ottaen tyytyväisiä hankkimiinsa mielipiteisiin, eivätkä ole vastaanottavaisia uusille aatteille elämästä ja sen tarkoituksesta. On hyödytöntä antaa ihmisille katso-muksia, jotka eivät heitä kiinnosta, joita he eivät kykene ymmärtämään, joita he eivät tarvitse. Mielipiteet eivät myöskään riitä. Sillä jos näitä ei ole perusteellisesti sovitettu elämänkoke-mukseen, siten että ne ovat johtaneet todelliseen ymmärtämykseen, niillä ei ole todellista merkitystä. Myös sen tähden on turhaa arvostella toisten yksilöiden idiologioita. Jotta maail-maan tulisi rauha, jokainen on jätettävä rauhaan mielipiteineen. Kokonaan toinen asia on, että fiktioistaan vapautumista etsivillä on oikeus valistukseen. Siitä syystä idiologioiden kritiikin täytyy olla sallittua. Mutta tämän kritiikin on oltava yleistä ja persoonatonta, se ei saa kohdistua kehenkään yksilöön.

³Ennen kuin pysyvä rauha mahdollistuu, ihmiskunta jatkaa kokeilujaan jääden näiden uhriksi. Inhimillinen yksilö käyttää hyväkseen tai häntä käytetään hyväksi. Hän saa kokea seuraamukset siitä, että on pakottanut toiset tottelevaisuuteen ja häikäilemättömästi käyttänyt heitä hyväkseen. Kaikissa maissa ihminen on voimakkaiden persoonallisuuksien uhri tai sallii periytyneen totunnaisen ajattelun johtaa itseään.

⁴Tiesimmepä kuinka paljon tahansa, on se loputtoman vähän. On loputtoman paljon sellaista, mitä meidän ei tarvitse tietää, mikä vain lisää tarpeettoman tiedon taakkaa. Usko-mattomalle määrälle tietämästämme meillä ei ole koskaan mitään käyttöä. Uskomattoman paljon siitä, minkä luulemme tietävämme, on virheellistä. Tarvitsemme orientoivan yleis-katsauksen eri tieteiden periaatteisiin ja vapautumisen erityisaineiden yksityiskohtaisista tiedoista. Yksityiskohtien oppimisesta tulee este kaikille, joilta puuttuu kyky tehdä ero olennaisen ja epäolennaisen tiedon välillä.

⁵”Yksi asia on välttämätön”: tieto, joka mahdollistaa tajunnankehityksen ja voi myötävai-kuttaa sen nopeuttamiseen. Ihmiskunta on hukkumaisillaan arkipäiväisyyksien, pikkuseikko-jen mereen, puhumattakaan intohimosta kerätä kaikkea elämän näkökulmasta arvotonta, jolle vain keräilyilluusio antaa illuusioarvon, niin kaun kuin ihmiset ovat kiinnostuneita ylläpitä-mään sellaista illusiivisuutta.

⁶Kaikkien valintojen yhteydessä voi esittää itselleen kysymykset: Edistääkö tämä oivallus-tani, ymmärtämystäni, tietoani, kykyäni? Onko minulla aikaa turhaan ajankuluun? Joka tämän tekee ja toimii parhaan vastauksen mukaisesti, käyttää inkarnaationsa järkevällä tavalla.

Kääntäjän loppuhuomautukset

3.9.5 Valter Juvan käänös (1926) otteelle Schillerin runosta Kello-laulu:

”Niin tutki, kun teet liittovalas, taipuuko mieleen mielialas! Katumus syöpyy pettyvään.”

3.23.5 ”Seuraavalla vuosisadalla” tarkoittaa 2000-luvulla, koska Laurency kirjoitti tämän 1960-luvulla.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Ensiminä*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Ihmisen tie (Människans väg, julkaistu 1998)*. Suomentanut Irmeli Adelskog.

Käännös copyright © Kustannussäätiö/Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 2016.